

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ที่ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานผลข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีเรียน กรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๘

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ได้ดำเนินการตามตัวชี้วัด ตามคู่มือการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม หนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้านางสาวปวรพรรณ ทองถัก ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลความคืบหน้า การดำเนินงานตามข้อตกลงในพัฒนา เรื่อง รูปแบบการดำเนินงานศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในบทที่ ๑-๕ รายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(นางสาวปวรพรรณ ทองถัก)

ครูพิเศษสอน

เรียน ผอ.วท.บางสะพาน

๑.เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๒.....

.....

นายธวัชชัย ดุคสุขแก้ว

รองผู้อำนวยการรักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

“เรียนดี มีความสุข”

รายงานการวิจัย ว.ΠΑ

เรื่อง

รูปแบบการดำเนินงานศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ส่งผล
ต่อการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

โดย

นายจเด็จ รัศมีทัต

นางสาวปวรวรรณ ทองถึก

นางสาวจารุวรรณ ถึงเสียบญวน

สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ. ๒๕๔๒ : ๓) ดังนั้น การจัดการศึกษาทุกระดับต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีสมรรถนะวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ความสนใจและโอกาสของตน (สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. ๒๕๕๗:๓)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนโยบายมุ่งเน้นด้านการจัดการอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะ และสมรรถนะด้านวิชาชีพ โดยกระบวนการนี้จำเป็นต้องมีปัจจัยสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ เพื่อฝึกทักษะให้กับผู้เรียนเพื่อให้มีสมรรถนะที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของการทรวงศึกษาธิการ

ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ให้มีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ สามารถสร้างธุรกิจของตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืนในยุคที่สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาศักยภาพของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถและทักษะที่จำเป็นของนักเรียนอาชีวศึกษา รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจฐานรากและส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้แก่เยาวชนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างคอมพิวเตอร์ เป็นศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการสถานประกอบการต่างๆ มีการเรียนรู้แบบอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพคอมพิวเตอร์ ธุรกิจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ นักเรียน นักศึกษาจะสามารถปฏิบัติงานคอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระรวมทั้งการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้ตรงตามความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา เพื่อรับอัตรากำลังคนในการทำงาน และการเติบโตของสถานประกอบการ หน่วยงานและบริษัทต่างๆ ในปัจจุบันและอนาคต

[illegible]

การดำเนินโครงการ	ระยะเวลาดำเนินโครงการวิจัย													
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๒. เสนอโครงการเพื่อ ขออนุมัติ														
๓. ศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง														
๔. สร้างเครื่องมือวิจัย														
๕. ตรวจสอบความถูกต้อง ของเครื่องมือ														
๖. จัดทำเครื่องมือวิจัย ฉบับสมบูรณ์														
๗. เก็บข้อมูลกับ กลุ่มเป้าหมาย														
๘. จัดทำรูปเล่มวิจัย														
๙. นำเสนอ ผลการวิจัย														
๑๐. สรุปผลการ ดำเนินงาน														

- ระยะเวลาคาดหวัง
 ระยะเวลาทำงานจริง

๖. ขอบเขตการดำเนินการ

๖.๑ กลุ่มเป้าหมาย

ผู้รับบริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๖.๒ ตัวแปรที่ศึกษา

๖.๒.๑ ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการบริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๖.๒.๒ ตัวแปรตาม คือ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๗. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติซ่อมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์

๗.๒ ศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์มีศักยภาพ และความพร้อมมากขึ้น

บทที่ ๒

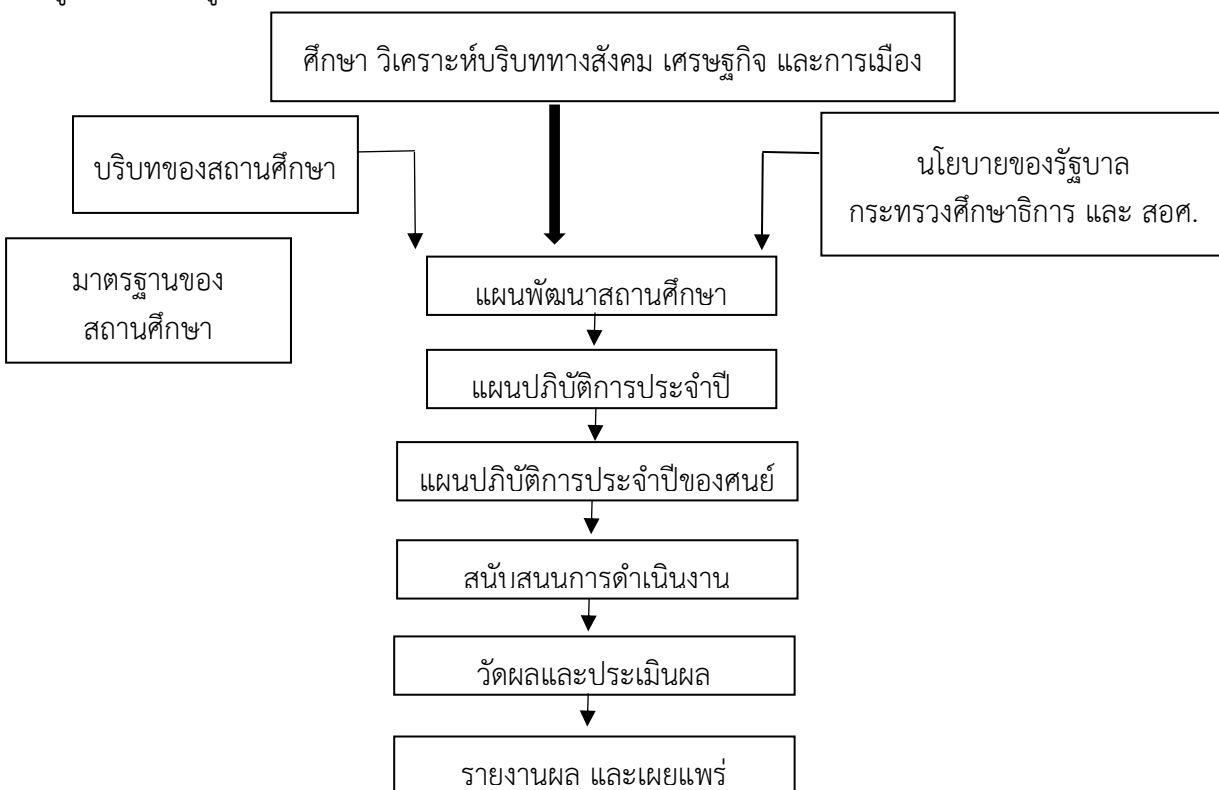
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการดำเนินงานศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อ

- ๑.กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- ๒.นโยบายระดับกระทรวงศึกษาขึ้นไป
- ๓.นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- ๔.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- ๕.บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
- ๖.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๗.กรอบแนวคิด

๒.๑ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ ให้คำแนะนำปรึกษาแก่คณะกรรมการดำเนินงาน ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในการกำหนดภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาไว้ในแผนพัฒนาสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในแต่ละรอบปีการศึกษา ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด กำกับติดตาม ตลอดจนการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตามกรอบแนวคิด

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญและศึกษาภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทาง ในการบริหารจัดการ ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงาน ซึ่งภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษา ที่เกี่ยวกับศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีพอสังเขป ดังนี้

๑) กำหนดการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ไว้ในมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา

๒) กำหนดการพัฒนาศักยภาพศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาและ ผู้เรียน ไว้ในแผนพัฒนาสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปี ของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ได้พัฒนาศักยภาพตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา คณะกรรมการนิเทศ และคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประจำปี

๕) ส่งเสริม สนับสนุน ครู บุคลากร การบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ให้สามารถดำเนินงานตามภารกิจได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๖) นิเทศ กำกับติดตาม การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา

๗) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการ ส่งแผนธุรกิจ เข้าร่วมประกวด หรือแข่งขันทักษะในโอกาสต่าง ๆ ทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ที่หน่วยงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานอื่นๆ จัดขึ้น

๒.๒ นโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการขึ้นไป

กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการภารกิจหลักตามยุทธศาสตร์ชาติ ร่าง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุง ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อน ประเด็น ๑๑ การพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต ในแผนย่อยที่ ๓.๓ การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ประเด็น ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเฉพาะหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ จึงได้กำหนดหลักการสำคัญ ไว้ดังนี้

๑.สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้เรียนและประชาชน โดยให้ทุกหน่วยงานนำรูปแบบการทำงานที่บูรณาการการทำงานร่วมกัน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสานต่อความร่วมมือที่เข้มแข็ง และสร้างหลักประกันว่าทุกคนจะต้องมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินการตามภารกิจด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร ประชาชนและประเทศชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผ่านกลไกการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพ การศึกษา

๓.ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชน โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนา การศึกษา เพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” (Transforming Education to Fit in the Digital Era)

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงชาติ ศาสนา ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กีฬา ความปลอดภัย ความมีโอกาสและความเสมอภาค ทางการศึกษา รวมทั้งมีสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่

๒.๒.๑ นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

๑.๑ สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกัน ภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น

๑.๒ ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์และไซ เบอร์ อย่างสร้างสรรค์

๑.๓ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความ ตระหนักรู้และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑.๔ พัฒนabethาและภารกิจด้านความปลอดภัยของทุกหน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษา

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ไปสู่การปฏิบัติอย่าง เต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ให้กับผู้เรียน

๒.๒ จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาให้กับผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้จากการ ปฏิบัติจริง ในรูปแบบ Active Learning, STEM Education, Coding ฯลฯ และกระบวนการส่งต่อ ในระดับที่สูงขึ้น

๒.๓ พัฒนาระบบการเรียนรู้และการวัดผล ประเมินผลฐานสมรรถนะ เพื่อเป็น ฐานในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นแห่งอนาคต

๒.๔ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะและ สมรรถนะด้าน Soft Power ให้กับผู้เรียน

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตามความสนใจผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย

๒.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss)

๒.๗ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรมให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและบริบทของพื้นที่

๒.๘ ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๙ ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้นำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการวางแผน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

๒.๑๐ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน

๓. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

๓.๑ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการติดตามและส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งแก้ปัญหาเด็กตกหล่นและออกกลางคัน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อรับการพัฒนารอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัย ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ และเป็นไปตามมาตรฐาน โดยบูรณาการร่วมกันกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ พัฒนาข้อมูลและทางเลือกที่หลากหลายให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง รวมทั้งกลุ่มเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปีที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (Not in Education, Employment or Training : NEETs)

๓.๔ พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว (Home School) และการเรียนรู้ที่บ้านเป็นหลัก (Home-based Learning) รวมทั้งการศึกษาทางเลือกอื่น ๆ

๓.๕ พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) ในหน่วยงานที่จัดการศึกษาและให้มีหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนระบบธนาคารหน่วยกิตในภาพรวม และการเชื่อมโยงทั้งระหว่างรูปแบบ ประเภท และระดับการศึกษา

๔. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๔.๑ พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบโมดูล (Modular System) มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบและระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

๔.๒ ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และยกระดับสมรรถนะกำลังคนตามกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน และมาตรฐานสากล รวมทั้งขับเคลื่อนความเป็น

เลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการ ในการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๔.๓ พัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสร้างช่องทาง อาชีพในรูปแบบหลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตามสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ และการนำผลการทดสอบไปใช้คัดเลือกเข้าทำงาน ศึกษาต่อ ขอรับประกาศนียบัตรมาตรฐานสมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) การขอรับ วุฒิบัตรสมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency)

๔.๕ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Start Up) ภายใต้อำเภอพัฒนา อาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการด้านอาชีพทั้งผู้เรียนอาชีวศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับ กศน. และสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่

๔.๖ เพิ่มบทบาทการอาชีวศึกษาในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและกำลัง แรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และกลุ่มยุวเกษตรกร อัจฉริยะ (Young Smart Farmer) ที่สามารถรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๔.๗ พัฒนาหลักสูตรอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่นอกระบบโรงเรียนและ ประชาชนที่สอดคล้องมาตรฐานอาชีพเพื่อการเข้าสู่การรับรองสมรรถนะ และได้รับคุณวุฒิวิชาชีพตาม กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

๕. การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากร

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการประเมินวิทยฐานะ โดยใช้ระบบการประเมิน ตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (Digital Performance Appraisal : DPA)

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ตามกรอบ ระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา

๕.๓ พัฒนาครูให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมทั้งให้เป็นผู้วางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการวัดสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลไป ใช้ในการยกระดับการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในชั้นเรียน

๕.๕ พัฒนาขีดความสามารถของครู และบุคลากรให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

๕.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการทดสอบสมรรถนะครู และบุคลากรด้านภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในการทำงาน

๕.๗ เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้สินครูและบุคลากรทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

๖. การพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

๖.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการ ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน (Digitalize Process) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) การส่งเสริมความร่วมมือ บูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

๖.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยยึดหลักความจำเป็นและใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๖.๔ เสริมสร้างคุณธรรม มาตรฐานทางจริยธรรมและปลูกจิตสำนึกต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๗. การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

ดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง เพื่อรองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ควบคู่กับการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

๑.ให้ส่วนราชการ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ นำนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้างต้น เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ พร้อมน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การปฏิบัติ

๒.ให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจสอบการ ติดตาม ประเมินผลในระดับนโยบาย และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทราบตามลำดับ

๓.กรณีมีปัญหาในเชิงพื้นที่หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ให้ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ก่อน โดยใช้ภาคีเครือข่ายในการแก้ไขข้อขัดข้อง พร้อมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการติดตามฯ ตามข้อ ๒ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

๔.สำหรับภารกิจของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หากมีความสอดคล้องกับหลักการนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้างต้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบให้การดำเนินการเกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๓ นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ต่อเนื่อง) เป็นการจัดการศึกษา วิชาชีพ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนา กำลังคนในสาขา ที่มีความจำ เป็นเร่งด่วนที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของ ชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และกรอบคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ ด้วยความร่วมมืออย่างเข้มแข็งและ ต่อเนื่องกับภาคประกอบการ องค์กรวิชาชีพ และภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้ สู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ให้ผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษามีความพร้อมใน การเข้าสู่อาชีพได้ทันต่อความต้องการกำลังคนของประเทศ และอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุข

๑ จัดหาเงินกองทุน เพิ่มนักเรียนสายอาชีวศึกษา นำ เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยประสานกับ กระทรวงแรงงาน เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาที่จบมา มีตลาดรองรับ สามารถประกอบอาชีพได้ทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ

๒. จัดให้มีการเชื่อมโยงหลักสูตรของสายอาชีวศึกษากับมาตรฐานวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นการ เสริมศักยภาพ แก่ผู้เรียน (Upskill) หรือเพิ่มพูนทักษะใหม่ (Reskill) โดยได้รับการรับรองตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ และผู้เรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรตามสมรรถนะอาชีพ เพื่อนำ ไปใช้ ประกอบการสมัครงานและการขอขึ้นเงินเดือน และการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ผู้เรียนอาจเป็นผู้ที่อยู่ใน ระบบการศึกษาหรือนอกระบบการศึกษาก็ได้

๓. จัดให้มีการอบรมอาชีพเสริมในชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill) เพิ่ม สมรรถนะ (Upskill) หรือทบทวนทักษะ (Reskill) ให้แก่ผู้เรียนและประชาชนทั่วไป เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ช่างแอร์ การค้าขาย การเกษตร ฯลฯ เพื่อเป็นเครื่องมือในการช่วยผู้เรียนและประชาชน ลดรายจ่ายในครัวเรือน และอาจสร้างเป็นอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัวได้

๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ขับเคลื่อนการดำเนินงานผ่าน ๘ ประเด็นการพัฒนา (๘ Agenda) ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการเรียนรู้อาชีวศึกษาทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแพลตฟอร์มและสื่อการเรียนรู้
- ๑.๒ สนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสม ทันสมัย
- ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัย (Vocational Education for

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- ๒.๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
- ๒.๒ เสริมสร้างคุณภาพให้กับสถานศึกษาทุกแห่ง (Quality for All)
- ๒.๓ ปฏิรูประบบการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศติดตาม
- ๒.๔ ขับเคลื่อนระบบคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank) All)
- ๒.๕ พัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในทุกมิติ (วิชาชีพ วิชาการ วิชาชีพชีวิต)

๒.๖ พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียนและสร้างเป้าหมายชีวิตให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษา (Coaching)

๒.๗ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาชีวศึกษา

๒.๘ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เสริมสร้างอาชีวศึกษาแห่งความสุข ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาแห่งความสุข (ห้องเรียนดี สุชาติ ฯลฯ)

๓.๒ เสริมสร้างสถานศึกษาปลอดภัยและวิทยาลัยสีขาว

๓.๓ สร้างและส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และมุ่งสู่การใช้พลังงานสะอาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพกำลังคน (Skill Certificate)

๔.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาสมรรถนะกำลังคน ตามแนวทาง Up-Skill / Re-Skill/ New-Skill

๔.๒ ขับเคลื่อนการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate)

๔.๓ ส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

๔.๔ เสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ (Entrepreneurship)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาภาคีเครือข่ายและเสริมพลังความร่วมมือ

๕.๑ สร้างและพัฒนาความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา

๕.๒ ขับเคลื่อนและเสริมพลังกลไก อ.กรอ.อศ.

๕.๓ เชื่อมโยงการจัดการศึกษาภายในกระทรวงศึกษาธิการ (Connex MOE)

๕.๔ ผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบความร่วมมือ (Active MOU/MOA)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ยกระดับการบริหารและพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษา

๖.๑ พัฒนาและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการบริหารงานบุคคลทุกมิติ

๖.๒ แก้ไขปัญหาความขาดแคลนครู บุคลากร และส่งเสริมครูคืนถิ่น

๖.๓ แก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาทักษะด้านการเงินแก่ครูและบุคลากร

๖.๔ พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร ส่งการเป็นบุคลากรอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ เสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษายุคใหม่

๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม Fix it - จิตอาสา

๗.๒ ส่งเสริมและสนับสนุน Soft Power อาชีวศึกษา

๗.๓ พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กรที่ตอบโจทย์สังคม

๗.๔ เชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น/สร้างต้นแบบรุ่นพี่อาชีวะ (Senior Idol)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

๘.๑ ปฏิบัติราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๘.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (A) ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

๘.๓ พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน/ปรับลดภาระงานที่ไม่จำเป็นหรือซ้ำซ้อน

๘.๔ ปรับปรุงและแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ให้มีความทันสมัย

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑. ให้ถือว่านโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ฉบับนี้ เป็นนโยบายการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ให้หน่วยงานระดับสำนัก ศูนย์/กลุ่ม/หน่วย ในส่วนกลางของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ขับเคลื่อนบทบาทภารกิจของหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ในทุกประเด็น ที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษากำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา (Action Plan) และรวมถึงนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ด้วย

๓. ให้หน่วยงานระดับสำนัก/ศูนย์/กลุ่ม/หน่วย ในส่วนกลางของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา นำนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ และนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำและเสนอคำของบประมาณ รายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของหน่วยงาน ทั้งในมิติด้านเชิงหน้าที่ (Function) และงานเชิงนโยบายและ ยุทธศาสตร์ (Agenda)

๔. ให้มีกลไกการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ในรูปแบบคณะกรรมการประกอบด้วย คณะกรรมการขับเคลื่อน

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา และคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนา อาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลสัมฤทธิ์เชิงบทบาทภารกิจที่เป็นรูปธรรม **ระดับสถานศึกษา (วิทยาลัยและสถาบันการอาชีวศึกษา)**

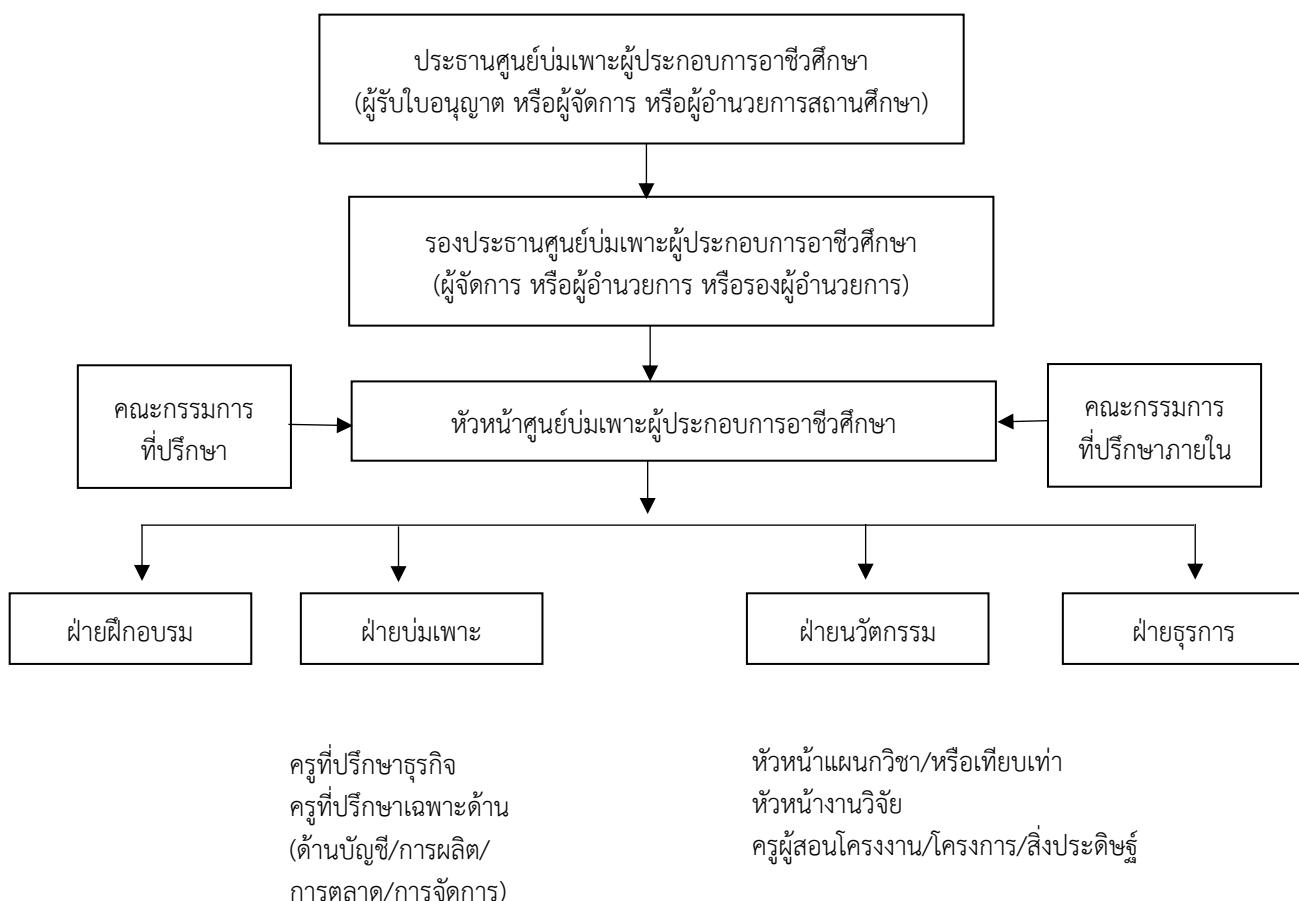
๑. ให้สถานศึกษาของรัฐ ทั้งวิทยาลัยและสถาบันการอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษานำนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ และนโยบายการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ไปเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติ ราชการตามบทบาทภารกิจของสถานศึกษา และ ดำเนินการตามแนวทางหรือแผนการดำเนินงานที่ หน่วยงานส่วนกลางผู้รับผิดชอบการขับเคลื่อนนโยบายกำหนด

๒. ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานส่วนกลางในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาและหน่วยงานในระดับพื้นที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กรณีการ ติดตามและ ประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและ กระทรวงศึกษาธิการ

๓. สำหรับสถานศึกษาของเอกชนพิจารณาร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบาย ในส่วนที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สำหรับภารกิจของหน่วยงานและสถานศึกษาที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หากมีความ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ข้างต้น ให้ถือว่าภารกิจนั้นเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายนี้ และเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะต้องขับเคลื่อนดำเนินการให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๒.๔.๑ โครงสร้างและหน้าที่การดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

หมายเหตุ: ๑ คน อาจจะได้รับหน้าที่เป็นฝ่ายได้มากกว่า ๑ ฝ่าย

๒.๑ คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา การดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ให้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่

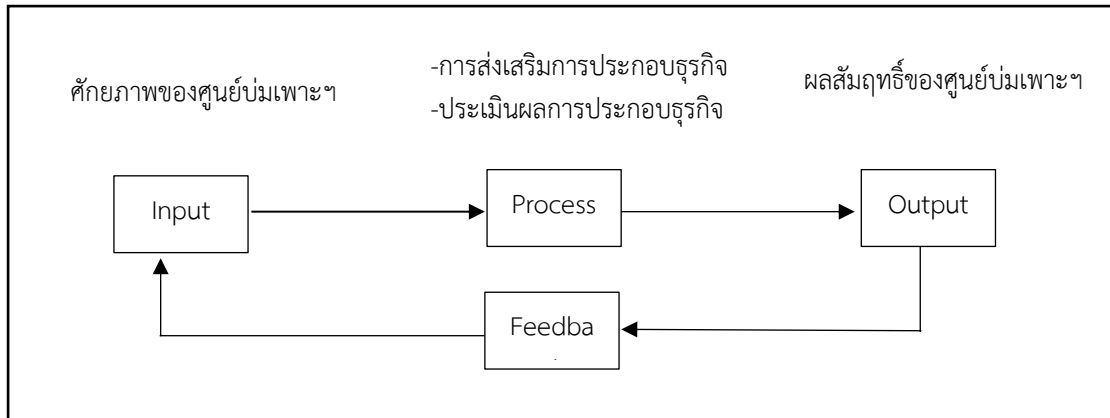
กำหนดไว้ คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา ควรให้ความสำคัญและศึกษาทำความเข้าใจในโครงสร้างการบริหารงานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตลอดจนการศึกษาทำความเข้าใจในภารกิจของ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อการบริหารจัดการและสนับสนุนการดำเนินงาน

๑) ประธานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษา ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และกำกับดูแล ติดตาม ประเมินผลการบ่มเพาะให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

๒) รองประธานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ช่วยเหลือประธาน ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษา ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และกำกับดูแล ติดตาม ประเมินผลการบ่มเพาะ ให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ๓) คณะกรรมการที่ปรึกษาภายนอก ประกอบด้วย ตัวแทนของหน่วยงาน ต่อไปนี้ ได้แก่ หอการค้าจังหวัด ธนาคารออมสิน อุตสาหกรรมจังหวัด พัฒนาชุมชน พาณิชย์จังหวัด ธนาคาร พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือธนาคารอื่น ๆ ที่มีนโยบายส่งเสริมเกี่ยวกับการบ่มเพาะ ผู้ประกอบการ ฯลฯ มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ๔) คณะกรรมการที่ปรึกษาภายใน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารทรัพยากร รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างาน ครูผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา จึงควรให้ความสำคัญและศึกษาภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาให้เข้าใจ อย่างถ่องแท้ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดแนวทางใน การบริหารจัดการ ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงาน

๒.๒. คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา การดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ให้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา จึงต้องมีความเข้าใจในกรอบแนวคิดในการดำเนินงาน และโครงสร้าง การบริหารงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา รวมทั้งจะต้องทำความเข้าใจในภารกิจ ของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อการบริหารจัดการ และการดำเนินงานตามกรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

กรอบแนวคิดในการดำเนินงาน

๑) ศักยภาพของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา คือ มีสำนักงาน ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาที่ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม เป็นสัดส่วน และสามารถติดต่อได้ สะดวก มีป้ายสำนักงาน มีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ มีพื้นที่บริการให้คำปรึกษา มีมุมวิชาการ การบริหารงานของหัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา และการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นต้น

๒) การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คือ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านการอบรม การศึกษา ดูงาน การประเมินคุณภาพและความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ การส่งเสริมการประกอบธุรกิจ การดำเนินงานตามแผนธุรกิจใหม่ การดำเนินงานตามแผนธุรกิจเดิมหรือต่อยอดธุรกิจเดิม การใช้ธุรกิจ ในสถานศึกษา เป็นแหล่งการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพครูที่ปรึกษาธุรกิจหรือครูที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๓) ผลสัมฤทธิ์ของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา คือ ผู้เรียนที่เข้าร่วม โครงการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา และได้ประกอบธุรกิจระหว่างเรียน มีการนำสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม โครงการวิทยาศาสตร์ โครงการธุรกิจ โครงการวิจัย ฯลฯ มาต่อยอดเชิงพาณิชย์ ด้านสินค้าหรือบริการ มีการจัดทำรายงานวิเคราะห์ความยั่งยืนของธุรกิจในประเด็น การดำเนินธุรกิจ ในปัจจุบัน แผนการตลาดในอนาคต ความเป็นไปได้ของธุรกิจ โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงาน ในรอบระยะเวลาที่ผ่านมา โดยพิจารณาจากงบกำไรของธุรกิจและฐานะการเงินของธุรกิจ ณ วันสิ้นสุด ของการดำเนินธุรกิจ โดยพิจารณาจากงบแสดงฐานะการเงิน และมีผู้เรียนที่ผ่านการบ่มเพาะ จากศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถเป็นเจ้าของธุรกิจ

ทั้งนี้ คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ฝ่ายฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ครูที่ปรึกษาธุรกิจ และครูที่ปรึกษาเฉพาะด้าน (ด้านบัญชี ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการจัดการ) ฝ่ายนวัตกรรม ฝ่ายธุรการ

๑. หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีหน้าที่

๑) บริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประสานงาน สร้างความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษากำหนด

๒) กำกับดูแล ให้แต่ละฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ตามคู่มือการปฏิบัติงานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน และแผนการปฏิบัติงานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๓) ดำเนินการบ่มเพาะกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนประสานงานในการจัดหา ที่ปรึกษาธุรกิจ ปรึกษาบัญชี ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

๔) ประสานงานกับสถาบันการเงินและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อหาแหล่งเงินทุน สนับสนุนกลุ่มเป้าหมาย

๕) ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ตามความต้องการของแต่ละกลุ่ม

๖) รับผิดชอบอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์ในศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๗) ดำเนินการดูแลการเบิกจ่ายงบประมาณ และเงินรายได้ต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามระเบียบทางราชการหรือที่คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษากำหนด

๘) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๙) งานอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษามอบหมาย

๒. ฝ่ายฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ มีหน้าที่

๑) ประสานงานกับแผนกวิชาต่าง ๆ เพื่อรับสมัครผู้เรียนที่มีความสนใจ ในการเข้ารับการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในการเป็นผู้ประกอบการ และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดอบรมได้ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

๒) ประสานงานในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จัดทำตารางการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการตามหลักสูตรของสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพจัดหาวิทยากร สร้างเครือข่ายธุรกิจ และกำหนดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เข้ารับการบ่ม เพาะการเป็นผู้ประกอบการ

๓) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๔) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษามอบหมาย

๓. ฝ่ายบ่มเพาะ ประกอบด้วย ครูที่ปรึกษาธุรกิจ และครูที่ปรึกษาเฉพาะด้าน (ด้านบัญชี ด้านการผลิต ด้านการตลาด และด้านการจัดการ) มีหน้าที่

๑) ทำหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ให้การดูแลและให้คำแนะนำปรึกษาในการทำธุรกิจ แก่ผู้เข้ารับการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ

๒) ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องและงานต่าง ๆ เพื่อจัดกิจกรรมการบ่มเพาะ การเป็นผู้ประกอบการ

๓) จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการจริง

๔) จัดประเมินคุณภาพและความเป็นไปได้ของแผนธุรกิจ

๕) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๖) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษามอบหมาย

๔. ครูที่ปรึกษาธุรกิจ มีหน้าที่

๑) ให้คำปรึกษาในการจัดตั้งกลุ่มธุรกิจ การเขียนแผนธุรกิจ การจดทะเบียน ธุรกิจ การปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบของสถานศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒) ประสานงานจัดหาที่ปรึกษาเฉพาะเรื่อง เพื่อให้คำปรึกษาปัญหาเชิงลึก เฉพาะราย

๓) แนะนำการจัดทำเอกสารรายงาน สรุปผลการประกอบการ การเขียน Best Practice และเอกสารเพื่อการรายงานผลต่อสถานศึกษา

๔) จัดทำแผนการนิเทศและรายงานผลการนิเทศตลอดภาคเรียน หรือตามเวลา ที่กำหนด และเมื่อสิ้นสุดการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการเสนอสถานศึกษาเพื่อทราบ

๕) นิเทศติดตามการปฏิบัติงาน ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาการ ดำเนินงานของผู้เข้ารับ การบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ ในด้านการจัดการธุรกิจ การจัดทำบัญชี การตลาด การเงิน และอื่น ๆ

๖) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๗) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๕. ครูที่ปรึกษาด้านบัญชี ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา มีหน้าที่

๑) ดูแลให้คำปรึกษาในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการ

๒) ให้คำปรึกษาและรับรองการจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน และรายงานทางการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกับผู้ประกอบการ

๓) ให้คำปรึกษาในการจัดสรรกำไรสุทธิของผู้ประกอบการ

๔) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๕) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๖. ครูที่ปรึกษาด้านการผลิต ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีหน้าที่

๑) ดูแลให้คำปรึกษาด้านการผลิตของผู้ประกอบการ

๒) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๗. ครูที่ปรึกษาด้านการตลาด ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีหน้าที่

๑) ดูแลให้คำปรึกษาด้านการตลาดของผู้ประกอบการ

๒) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๘. ครูที่ปรึกษาด้านการจัดการ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา มีหน้าที่

๑) ดูแลให้คำปรึกษาด้านการจัดการของผู้ประกอบการ

๒) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๙. ฝ่ายนวัตกรรม ประกอบด้วย หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างานวิจัย และครูผู้สอนวิชา โครงการ/โครงการ/สิ่งประดิษฐ์ หรือผู้ได้ที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้ง มีหน้าที่

๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เข้ารับการบ่มเพาะ แสวงหา และพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ เพื่อนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ หรือนำไปสู่การจดอนุสิทธิบัตร

๒) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษามอบหมาย

๑๐. ฝ่ายธุรการ มีหน้าที่

๑) จัดการระบบงานทางด้านสารบรรณ และเอกสารภายในหน่วยงาน

๒) จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

๓) รวบรวมระเบียบ ข้อบังคับ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

๔) ให้บริการด้านเอกสาร แบบฟอร์มต่าง ๆ เครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ ให้กับผู้เข้ารับบริการ และผู้เข้ารับการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการ

๕) สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน

๖) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๓ ขั้นตอนการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา การบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย จะต้องดำเนินการดังนี้

๒.๓.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๒.๓.๒ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงสร้างการบริหาร ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๒.๓.๓ จัดประชุมคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและเป้าหมายของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตลอดจนการมอบหมายหน้าที่การดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ การนิเทศ การประเมินผลการดำเนินงาน และการรายงานผล เป็นต้น

๒.๓.๔ ประสานงานจัดตั้งสำนักงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๒.๓.๕ จัดหา ดูแล และรับผิดชอบ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา เช่น ป้ายสำนักงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

๒.๓.๖ จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ร่วมกับคณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ซึ่งในแผนปฏิบัติการประจำปีควรจะกำหนด ภารกิจที่จะต้องดำเนินการไว้ เช่น กิจกรรมการฝึกอบรม กิจกรรมการศึกษาดูงาน กิจกรรมการส่งเสริม การเป็นผู้ประกอบการ กิจกรรมการนิเทศ กิจกรรมการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา การบริหารจัดการศูนย์ฯ การพัฒนาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการ การแสวงหาความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย เป็นต้น นอกจากนี้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ควรใช้รูปแบบในการจัดทำ ที่เทียบเคียงกับแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการ ประสานงานดำเนินการ

๒.๓.๗ บริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประสานงาน สร้างความร่วมมือ กับฝ่ายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา กำหนด

๒.๓.๘ ดำเนินการบ่มเพาะกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนประสานงานในการจัดหาที่ปรึกษาธุรกิจ ที่ปรึกษาบัญชี ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

๒.๓.๙ ประสานงานกับสถาบันการเงินและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนกลุ่มเป้าหมาย ๒.๓.๑๐ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ตามความต้องการ (Needs) ของแต่ละกลุ่ม

๒.๓.๑๑ ดำเนินการดูแลการเบิกจ่ายงบประมาณ และเงินรายได้ต่าง ๆ ให้เป็นไป ตามระเบียบทางราชการ และที่คณะกรรมการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษากำหนด

๒.๓.๑๒ การนิเทศประสานงานกับผู้รับผิดชอบในส่วนต่างๆตามโครงสร้างเพื่อรวบรวมเอกสาร หลักฐาน ร่องรอยการดำเนินงาน ในการรับการนิเทศ

๒.๓.๑๓ ประสานงานกับผู้รับผิดชอบในส่วนต่าง ๆ ตามโครงสร้างเพื่อรวบรวมเอกสาร หลักฐาน ร่องรอยการดำเนินงาน ในการรับการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษาทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด และหรือระดับภาค ระดับชาติ ต่อไป

๒.๓.๑๔ สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานทั้งในรูปของเอกสารจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และการรายงานผลการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๒.๓.๑๕ รวบรวมเอกสารหลักฐาน ร่องรอยการดำเนินงานทุกภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา และนำเอกสารหลักฐานเข้าระบบสารสนเทศตามที่กำหนด เพื่อรองรับการประเมินระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ ตามลำดับ

๒.๕ บริบทวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน เป็นสถานศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และฝึกอบรม วิชาชีพทุกระดับ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งก้าวทันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ อันเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคน ของประเทศให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เลขที่ ๑๐๑ หมู่ ๑ ถนน เพชรเกษม ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐ โทรศัพท์ ๐๓ ๒๖๙ ๗๐๖๒ โทรสาร ๐๓ ๒๖๙ ๗๐๖๑ website : <http://www.bspc.ac.th> บนเนื้อที่ ๔๓ ไร่ ได้รับงบประมาณทั้งสิ้น ๒๗,๙๖๙,๘๐๐ บาท (ยี่สิบเจ็ดล้านเก้าแสนหกหมื่นเก้าพันแปดร้อยบาทถ้วน) แบ่งงบประมาณออกเป็น ๓ ปี คือ ปี ๒๕๓๗ งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐.- บาท ปี ๒๕๓๘ งบประมาณ ๑๖,๐๐๐.๐๐๐.- บาท ปี ๒๕๓๙ งบประมาณ ๖,๙๖๙,๘๐๐.- บาท ในปี ๒๕๓๘ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เวลา ๑๓.๓๙ น. ได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ และดำเนินการ ก่อสร้าง โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ทับสะแกก่อสร้าง

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรก เมื่อปีการศึกษา ๒๕๓๙ โดยจัดตั้งตาม วัตถุประสงค์ขยายการศึกษาให้มากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับการขยายตัวกับเศรษฐกิจในขณะนั้น

โดยเปิดทำการ เรียนการสอนดังนี้ สาขาอุตสาหกรรมมี ๓ สาขางาน ได้แก่

- สาขางานช่างยนต์
- สาขางานไฟฟ้ากำลัง
- สาขางานอิเล็กทรอนิกส์

สาขาบริหารธุรกิจมี ๒ สาขางาน ได้แก่

- สาขางานบัญชี
- สาขางานธุรกิจดิจิทัล

ปัจจุบันวิทยาลัยเทคนิคบางสะพานเป็นสถานศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและฝึกอบรม ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระยะสั้น เพื่อให้เพียงกับ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งก้าวหน้า เศรษฐกิจและสังคม อัน เป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศฯให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล และได้มี การขยายการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยปัจจุบันมีการเปิดทำการเรียน การสอน ดังนี้

ประเภทสาขาอุตสาหกรรม ๖ สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาช่างยนต์
- สาขาวิชาตัวถังและสีรถยนต์
- สาขาวิชาช่างกลโรงงาน
- สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ
- สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
- สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ๑ สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาการบัญชี

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ ๑ สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ๑ สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาการโรงแรม

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ๑ สาขาวิชา ได้แก่

- สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และเปิดจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ๑ สาขาวิชา ได้แก่ เทคโนโลยีไฟฟ้า (ต่อเนื่อง)

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปริญญานาค (๒๕๕๗) ระบบบริหารจัดการซ่อมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ กรณีศึกษาบริษัท บีดี เอสเวอร์คอน (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการออกแบบโครงสร้างเหล็กและเขียนแบบเพื่อให้โรงงานนำไปผลิตชิ้นส่วนสำหรับการก่อสร้างตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร เนื่องจากการปฏิบัติงานจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบและเขียนแบบ หากมีการชำรุดต้องแจ้งฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อทำการตรวจสอบหรือรับอุปกรณ์ทดแทนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างไม่ติดขัด เพื่อให้ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถบริหารจัดการลำดับในการซ่อมอุปกรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามผลการดำเนินงานของผู้ส่งซ่อมอุปกรณ์ พัฒนาระบบโดยใช้ภาษา PHP ในการพัฒนาและใช้ระบบฐานข้อมูล MySQL เนื่องจากก่อนการใช้โปรแกรมไม่มีการลงทะเบียนทรัพย์สิน และจัดเก็บเอกสารแจ้งซ่อม ที่เข้มงวด ทำให้การบันทึกข้อมูลการซ่อม ซ้อนหลังทำได้ลำบาก จึงไม่สามารถบันทึกข้อมูลการซ่อมซ้อนหลังได้

นายฤชา ชุบรจ (๒๕๕๖) ระบบแจ้งซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ กรณีศึกษาบริษัท พี เค จีเจอร์นีย์ โน้ต จำกัด โดยนำมาใช้กับการแจ้งปัญหาของผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์แผนกต่าง ๆ ให้พนักงานในบริษัทสามารถแจ้งปัญหาผ่านระบบ แผนกไอทีทำงานสะดวกมากขึ้น แก้ไขได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วมากขึ้น ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เนื่องจากบริษัทมีไซต์งานอยู่ ๒ ไซต์งาน มีระยะทางห่างกับไม่มากนักและมีแผนกไอทีประจำอยู่ที่ไซต์งานเดียว

อีกทั้งยังขาดระบบสารสนเทศด้านการแจ้งปัญหาเข้าไปช่วย

และระบบการเก็บข้อมูลประวัติการซ่อมยังใช้สมุดในการจดบันทึก ยากต่อการค้นหาข้อมูลเดิม ๆ ทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการและไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการแจ้งซ่อมได้พัฒนาระบบโดยใช้ภาษา PHP ในการพัฒนาและใช้ระบบฐานข้อมูล MySQL พนักงานยังไม่คุ้นเคย กับระบบงานใหม่ เลยทำให้เกิดปัญหาการแจ้งซ่อมยังล่าช้าช่วงแรก ๆ

ปัญจรัตน์ เผือกประพันธ์ (๒๕๕๔) ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกวิธีการพัฒนา

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามหลักสูตรปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สร้างระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกวิธีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อทราบถึงค่าใช้จ่ายที่ซ่อนอยู่ในขั้นตอนต่างๆของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วย ตัดสินใจเลือกวิธีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมกับองค์กร พัฒนาระบบโดยใช้ Microsoft office Excel Microsoft Visual Studio NET ๒๐๐๕ (ภาษา VB.NET), Hypertext Markup Language, Java Script และ MasterChartDemo (Chart Generator) ระบบจัดการฐานข้อมูล Microsoft SQL Server ๒๐๐๕ Enterprise Edition เนื่องจากผู้ศึกษาไม่มีความรู้ความชำนาญในภาค ธุรกิจ หรือองค์กรภาคเอกชน ปัจจัยในการพิจารณาอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

กุลกันยา ศรีสุข, วีระชัย คอนจ่อหอ, พัฒนพงษ์ วันจันทิก, กฤตชน วงศ์รัตน์ (๒๕๕๗)

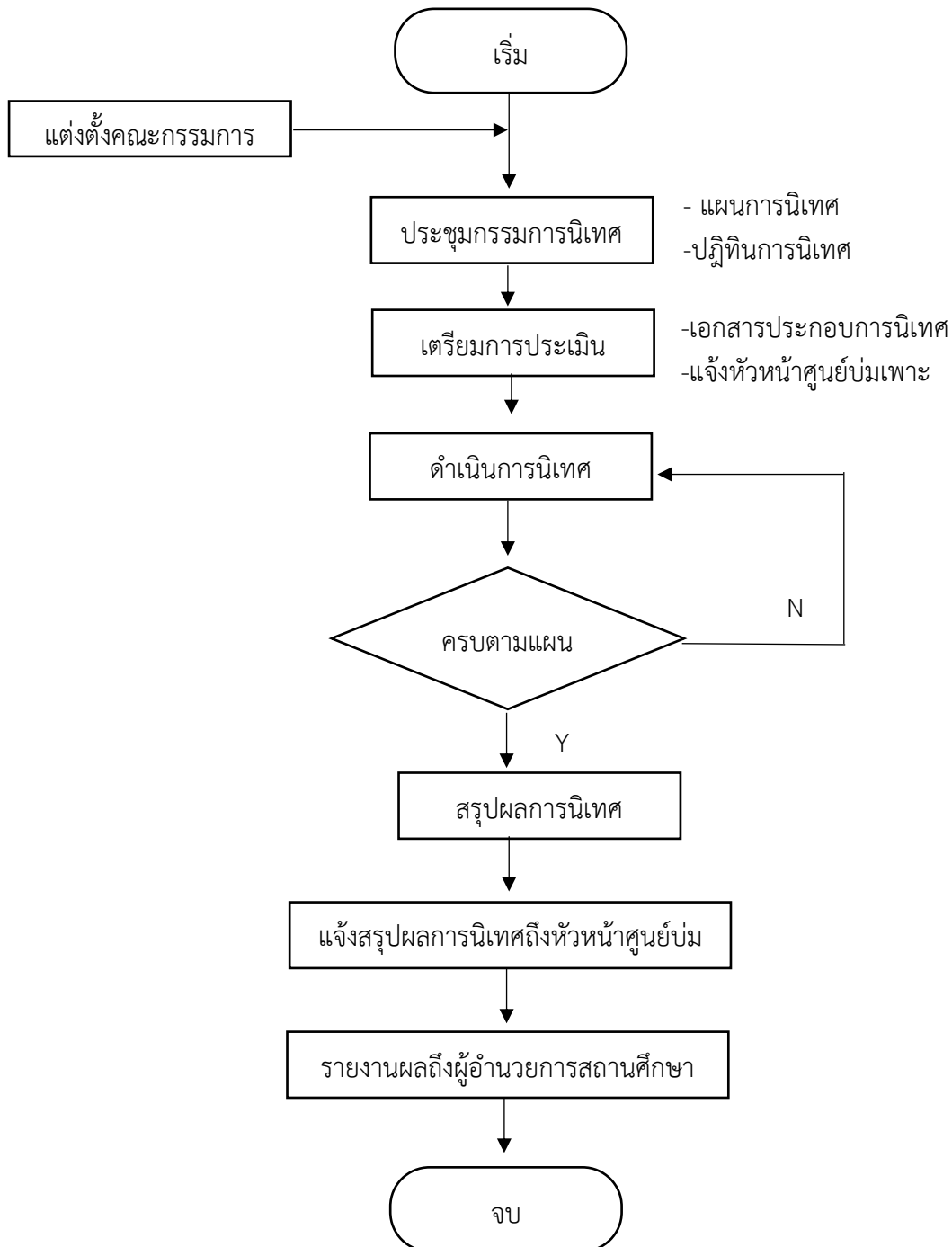
ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการจัดการ อุตสาหกรรมพลาสติกกรีซเคิล วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อพัฒนาต้นแบบระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการจัดการ อุตสาหกรรมพลาสติกกรีซเคิลพัฒนาตัวแบบระบบสนับสนุนเพื่อการจัดการอุตสาหกรรมพลาสติกกรี

ไซเคิล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการคำนวณ หาค่าทางสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mem) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sundard Devation) ผู้บริหารให้การยอมรับในระดับมาก ผู้วิจัยเชื่อว่ายังมีความต้องการตัวแบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการพัฒนาระบบในด้านอื่นๆอีกมากที่สามารถสนับสนุนการตัดสินใจได้บอกเหนือจากที่กล่าวมา เช่น สารสนเทศการสร้าง กลยุทธ์ทางการตลาด สารสนเทศเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สารสนเทศเพื่อพัฒนาระบบการจัดการ เป็นต้น

ณรงค์ ลำดี (๒๕๖๐) ระบบติดตามความก้าวหน้างานวิจัยทุนการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ เพื่อเป็นสื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนกระบวนการดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้ใช้ระบบอาจมีทั้งระดับบุคลากรที่ทำวิจัย และบุคลากรปฏิบัติการเกี่ยวข้องกับการติดตามงานวิจัย โดยผู้ใช้สามารถติดตามขั้นตอนหรือกระบวนการงานวิจัยของตนได้ เช่น ผลการอนุมัติงบประมาณงานวิจัย การติดตามขั้นตอนต่างๆ ของการทำงานวิจัย เป็นต้น โดยพัฒนาระบบด้วยภาษา PHP และใช้ระบบจัดการฐานข้อมูล MySQL เนื่องจากการใช้งานระบบมีผู้ใช้หลายระดับ ซึ่งผู้ใช้บางส่วนอาจมีสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าหนึ่งระดับทำให้เกิดความยุ่งยากในการที่ระบบจะต้องสร้างฐานข้อมูลของผู้ใช้หนึ่งคน แต่มีมากกว่าหนึ่งบัญชีการเข้าใช้งานระบบ

2.7 กรอบแนวคิด

การนิเทศการบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เป็นการนิเทศเพื่อการติดตามประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการบริหารจัดการ ศูนย์ บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตลอดจนการจัดทรัพยากรสนับสนุนภารกิจของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้อย่างเหมาะสม มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ในการนิเทศการบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เป็นกระบวนการ ที่ช่วยให้การดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์และได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานการนิเทศ ดังนี้

๑) สถานศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ โดยคณะกรรมการนิเทศชุดนี้ ควรประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้างาน และผู้แทนจากสถานประกอบการ เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือหัวหน้าศูนย์ในการตรวจสอบผลการบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาว่ามีความเข้มแข็ง โดดเด่นในเรื่องใด และมีสิ่งใดที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง

๒) คณะกรรมการนิเทศประชุมเพื่อจัดทำแผนการนิเทศ ซึ่งแผนการนิเทศระบุถึง หลักการ และเหตุผล ผู้รับผิดชอบ วัตถุประสงค์ เป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ ระยะเวลาและขั้นตอน การดำเนินการ งบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ต้องใช้เพื่อการนิเทศ และประเด็นอื่น ๆ ที่ควรกำหนดไว้ใน แผนการนิเทศ เป็นต้น

๓) คณะกรรมการนิเทศจัดทำเครื่องมือนิเทศ ทั้งนี้เพื่อให้คณะกรรมการได้สร้างเครื่องมือ สำหรับการนิเทศที่ครอบคลุมการบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้ มาจากการปฏิบัติงานของฝ่ายฝึกอบรม ฝ่ายบ่มเพาะ และฝ่ายนวัตกรรม ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งหลายจะถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลการนิเทศทั้งสิ้น

๔) คณะกรรมการนิเทศแจ้งกำหนดการนิเทศถึงหัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อาชีวศึกษา เพื่อให้หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้ทราบ และเตรียมความพร้อมรับ การนิเทศ ตลอดจนการแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาให้ ได้ทราบ เพื่อการอำนวยความสะดวกและการให้ข้อมูลต่างๆแก่คณะกรรมการนิเทศ

๕) คณะกรรมการนิเทศดำเนินการนิเทศตามแผนการนิเทศและเครื่องมือนิเทศ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ฝ่ายฝึกอบรม ฝ่ายบ่มเพาะ ผู้ประกอบการ และฝ่ายนวัตกรรม ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ ศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา

๖) คณะกรรมการนิเทศสรุปผลการนิเทศ และแจ้งผลการนิเทศถึงหัวหน้าศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อให้หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้ทราบถึงผลการ นิเทศ เบื้องต้น และสามารถทักท้วงได้ในกรณีที่ข้อมูลการนิเทศมีความคลาดเคลื่อน

๗) หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา รายงานผลการนิเทศถึงผู้อำนวยการ สถานศึกษาทราบ อันจะนำไปสู่การสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์บ่มเพาะ ผู้ประกอบการอาชีวศึกษาต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการดำเนินงานศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิธีวิจัยที่กำหนดซึ่งประกอบด้วยหัวข้อสำคัญดังต่อไปนี้

- 3.1 ประเภทและรูปแบบของการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 กระบวนการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้อยู่ในประเภทการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะหรือสภาพของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างละเอียด โดยไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระ หรือการจัดสถานการณ์ทดลองขึ้นมาใหม่ ผู้วิจัยจะทำหน้าที่สังเกต วิเคราะห์ และสรุปผลจากข้อมูลที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งแตกต่างจากการวิจัยเชิงทดลองที่ต้องมีการควบคุมตัวแปรและการจัดสถานการณ์จำลองการวิจัยเชิงพรรณนาเป็นรูปแบบการวิจัยที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งกับการศึกษาทางการศึกษา โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ความคิดเห็น ความรู้สึก ทศนคติ หรือระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อปรากฏการณ์หนึ่ง ๆ หรือบริการบางอย่าง โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษารูปแบบการดำเนินงานของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่ามีลักษณะรูปแบบ ขั้นตอน และกลไกอย่างไรในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการได้จริง และในขณะเดียวกันยังมุ่งเน้นการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศูนย์ดังกล่าวในมิติต่าง ๆ เช่น การให้บริการ ความพร้อมของเครื่องมือ บุคลากร และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ

การเลือกใช้การวิจัยเชิงพรรณนาในครั้งนี้ มีพื้นฐานจากความต้องการที่จะอธิบายสิ่งที่เป็นอยู่หรือ “What is” โดยไม่ได้มุ่งหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Cause-effect) ระหว่างตัวแปรอย่างชัดเจน แต่ต้องการให้เห็นภาพรวมของสถานการณ์จริง ว่าผู้เรียนหรือผู้รับบริการในศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์มีการรับรู้ การตอบสนอง และความพึงพอใจต่อการให้บริการอย่างไร การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเน้นที่ใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากในระยะเวลาที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพการวิจัยนี้ยังมีลักษณะของการวิจัยภาคสนาม (Field Study Research) โดยที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในสถานการณ์จริงจากกลุ่มเป้าหมายที่มีการใช้งานหรือได้รับบริการจากศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา การวิจัยภาคสนามมีข้อดีคือช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมากที่สุด โดยไม่มีการแทรกแซงหรือควบคุมสถานการณ์ ซึ่งเหมาะอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาสภาพของศูนย์ฝึกทักษะที่เน้นการให้บริการแก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องในการออกแบบรูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาหลักการสำคัญของงานวิจัยเชิงพรรณนา ได้แก่ความเป็นระบบ (Systematic) ในการวางแผนและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ความเป็นกลาง (Objective) ในการนำเสนอผล ความครอบคลุม (Comprehensive) ของประเด็นที่ศึกษา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objective-Oriented) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาครั้งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่ว่า การมีศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพภายในสถานศึกษาจะช่วยให้นักเรียนหรือนักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงในบรรยากาศที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์การทำงานจริงในสถานประกอบการ ทั้งยังเป็นการบ่มเพาะทัศนคติและทักษะในการประกอบอาชีพอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณ (จากความพึงพอใจ) และเชิงโครงสร้างของรูปแบบการดำเนินงาน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรเป้าหมายเป็นผู้รับบริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยประชากรกลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับบริการโดยตรงจากศูนย์ฯ และสามารถสะท้อนประสบการณ์ ความพึงพอใจ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการพัฒนาบริการได้อย่างแท้จริง และมีประสิทธิภาพประชากรในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยบุคคลหลากหลายกลุ่ม ทั้งนักเรียน นักศึกษา บุคลากรของศูนย์ รวมถึงประชาชนทั่วไปที่เคยเข้ารับบริการในลักษณะต่าง ๆ ที่ศูนย์ฯ ให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการซ่อมบำรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะช่างซ่อม หรือการเข้าร่วมกิจกรรมบ่มเพาะเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลประชากรที่เก็บรวบรวมได้ครอบคลุมในช่วงปีงบประมาณ 2568 ซึ่งศูนย์ฯ ตั้งเป้าหมายเชิงปริมาณไว้ว่าจะดำเนินการซ่อมบำรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่น้อยกว่า 100 เครื่องตลอดปีงบประมาณนั้น และจากเป้าหมายเชิงปริมาณนี้ ทำให้สามารถประมาณจำนวนผู้รับบริการในช่วงเวลาดังกล่าวได้ไม่น้อยกว่า 100 รายการเลือกประชากรในลักษณะนี้ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้รับบริการในแต่ละรายจะมีประสบการณ์ตรงกับกระบวนการให้บริการและสามารถให้ข้อมูลที่สะท้อนภาพจริงของศูนย์ฯ ได้อย่างครอบคลุมทั้งในเรื่องคุณภาพของงานซ่อม การจัดการฝึกอบรม ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ ตลอดจนบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของศูนย์ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ นอกจากนี้ ข้อมูลจากประชากรกลุ่มนี้ยังช่วยสะท้อนถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของศูนย์ในมิติการบริการที่หลากหลาย ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนถัดไปสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการวิจัยที่มุ่งเน้นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงและสามารถให้ข้อมูลที่มีคุณภาพสูง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์และลดความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ที่เคยใช้บริการจากศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ในปีงบประมาณ 2568 เท่านั้น เพื่อให้มั่นใจว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการในช่วงเวลาที่สอดคล้องกับการเก็บข้อมูลและไม่มีเปลี่ยนแปลงสภาพการให้บริการมากนัก
2. ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเข้ารับบริการอย่างน้อย 1 ครั้งขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการซ่อมบำรุง การฝึกอบรม หรือการเข้าร่วมกิจกรรมบ่มเพาะ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครอบคลุมหลากหลาย และสามารถสะท้อนมิติของบริการในด้านต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน
3. ผู้ที่มีความเต็มใจและพร้อมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนและเป็นไปตามความจริง เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปวิเคราะห์เชิงสถิติและเชิงคุณภาพได้อย่างถูกต้อง
4. ผู้ที่สามารถสื่อสารและเข้าใจคำถามในแบบสอบถามได้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากความเข้าใจที่แตกต่างกันและเพิ่มคุณภาพของข้อมูลที่เก็บรวบรวม
5. กลุ่มตัวอย่างควรมีความหลากหลายทั้งในด้านอายุ ระดับการศึกษา และบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันภายในศูนย์ฯ เพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลายและครอบคลุมความต้องการของกลุ่มผู้ใช้บริการที่แตกต่างกัน

จากเกณฑ์ดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยกลุ่มตัวอย่งนี้ประกอบด้วยนักเรียน นักศึกษา บุคลากรภายในศูนย์ รวมถึงประชาชนทั่วไปที่เข้ารับบริการในช่วงเวลาดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการติดต่อและได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างละเอียด พร้อมทั้งได้รับความยินยอมให้เข้าร่วมในการตอบแบบสอบถาม โดยพวกเขาได้แสดงความเต็มใจและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน ไม่มีการละเลยหรือปฏิเสธการให้ข้อมูลในส่วนใดส่วนหนึ่งในขั้นตอนการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้มีการจัดเตรียมเครื่องมือและแบบสอบถามที่มีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้อย่างแม่นยำและสอดคล้องกับประสบการณ์จริงผู้วิจัยยังได้มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและความสอดคล้องก่อนนำไปวิเคราะห์ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและคุณภาพของผลการวิจัย ข้อพิจารณาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างถึงแม้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะอยู่ที่ 100 คน ซึ่งเป็นขนาดที่พอเหมาะกับการวิเคราะห์เชิงพรรณนา แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างด้วย เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถครอบคลุมแง่มุมต่าง ๆ ของการดำเนินงานของศูนย์ เช่น ความหลากหลายด้านเพศ อายุ และประสบการณ์ ความแตกต่างด้านวัตถุประสงค์ของการใช้บริการ (ผู้ฝึกอาชีพ vs. ผู้ซ่อมอุปกรณ์) ความแตกต่างในบทบาท (ผู้เรียน vs. ครู/บุคลากร vs. ประชาชนทั่วไป) การมีลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายเช่นนี้ ช่วยให้การวิเคราะห์สามารถตอบ

คำถามการวิจัยได้อย่างครอบคลุม และสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของศูนย์ในมิติที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

3.3 กระบวนการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนแรกของการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้เริ่มต้นด้วยการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของการวิจัยอย่างเป็นระบบซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางกรอบแนวคิดทางทฤษฎีและการออกแบบกระบวนการวิจัยในลำดับถัดไป การศึกษาวรรณกรรมมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำความเข้าใจความรู้ที่มีอยู่เดิมเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ตลอดจนแนวทางการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา รวมถึงการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในด้านต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้ใช้แหล่งข้อมูลทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยเพื่อให้ได้มุมมองที่หลากหลายและครอบคลุมในการศึกษาวรรณกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ฐานข้อมูลวิชาการออนไลน์ (เช่น Google Scholar, ScienceDirect, ThaiLIS), งานวิจัยในระดับปริญญาตรี โท และเอก รายงานประจำปีของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพฯ, เอกสารคู่มือการปฏิบัติงานภายในศูนย์ รวมถึงบทความวิชาการ นิตยสารวิชาชีพ และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ โดยมุ่งเน้นที่หัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. **แนวทางการดำเนินงานของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพ** ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมของศูนย์ เช่น การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การฝึกอบรมผู้เรียนและประชาชนทั่วไป การส่งเสริมทักษะเชิงช่าง และการให้บริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพของการบ่มเพาะผู้ประกอบการ
2. **การบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา** ศึกษาทฤษฎีและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบ่มเพาะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Incubation) โดยเฉพาะในบริบทของอาชีวศึกษา เช่น แนวคิดขององค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการเติบโตของผู้ประกอบการ การพัฒนาทักษะเชิงวิชาชีพ การสร้างแรงจูงใจ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการทดลองและลงมือปฏิบัติจริง
3. **การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ** ศึกษารูปแบบ ตัวแบบ (Model) และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจในด้านการให้บริการ รวมถึงดัชนีต่าง ๆ ที่ใช้ในการวัด เช่น ดัชนี SERVQUAL (Service Quality), ดัชนี CSI (Customer Satisfaction Index) เพื่อประกอบการออกแบบแบบสอบถามในภาคสนามให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

จากการศึกษาวรรณกรรมที่หลากหลายนี้ผู้วิจัยสามารถจำแนกและสังเคราะห์ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสามารถระบุ “ช่องว่างขององค์ความรู้” หรือสิ่งที่ยังไม่ถูกศึกษาหรือวิเคราะห์ในงานวิจัยที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นโอกาสในการพัฒนาคำถามวิจัยให้เจาะจงและทันสมัยมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสามารถอ้างอิงแนวทางวิธีวิจัย เครื่องมือ หรือเทคนิคการวิเคราะห์จากงานวิจัยเดิมที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของ

การศึกษาครั้งนี้ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้วิจัยมีแนวทางในการออกแบบโครงสร้างงานวิจัยที่มีความเหมาะสมเท่านั้น แต่ยังช่วยในการหลีกเลี่ยงการทำซ้ำงานวิจัยเดิม และนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยที่มีคุณค่า สามารถตอบโจทย์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพฯ ได้จริงในทางปฏิบัติ

3.3.2 การสร้างเครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม)

หลังจากผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้นจนมีความเข้าใจอย่างรอบด้านแล้ว จึงได้ดำเนินการออกแบบและสร้างเครื่องมือวิจัยที่มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ โดยเลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้ที่เคยใช้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพฯ ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้รับการออกแบบโดยมุ่งเน้นให้สามารถวัดระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วน และลึกซึ้งในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับสามารถสะท้อนถึงคุณภาพ กระบวนการ และประสิทธิภาพของการให้บริการที่ศูนย์ฯ ดำเนินการอยู่ได้อย่างแท้จริง ลักษณะของแบบสอบถามแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นมีลักษณะเป็นแบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Questionnaire) ซึ่งประกอบด้วยทั้งคำถามแบบปิด (Closed-ended Questions) และคำถามแบบเปิด (Open-ended Questions) เพื่อให้ผู้ตอบสามารถเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองได้สะดวก และในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้แสดงความเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในมุมมองส่วนบุคคลได้อย่างอิสระ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกและเชิงคุณภาพได้มากขึ้นโครงสร้างของแบบสอบถามแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เช่น เพศ อายุ สถานะ (นักเรียน / นักศึกษา / บุคลากร / ประชาชนทั่วไป) ความถี่ในการใช้บริการของศูนย์ฯ ลักษณะของบริการที่เคยได้รับ เป็นต้น โดยข้อมูลในส่วนนี้มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในกลุ่มย่อยต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในกลุ่มเป้าหมายแต่ละประเภท

ส่วนที่ 2 : ความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพฯ

เป็นหัวใจสำคัญของแบบสอบถาม ประกอบด้วยรายการคำถามที่ออกแบบมาเพื่อวัดความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น ความชัดเจนในการให้ข้อมูลและการให้คำแนะนำ

- ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ
- ทักษะและความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- ความรวดเร็วในการดำเนินงานและส่งมอบบริการ
- คุณภาพของการซ่อมบำรุงหรือการฝึกอบรม
- ความเหมาะสมของสถานที่ อุปกรณ์ และบรรยากาศ

ความพึงพอใจโดยรวมต่อศูนย์ฯ โดยในส่วนนี้ผู้วิจัยใช้มาตราส่วนประเมินระดับ (Rating Scale) แบบลิคเคิร์ต 5 ระดับ (5-point Likert Scale) ซึ่งประกอบด้วย

1 = ไม่พึงพอใจเลย

2 = ไม่พึงพอใจ

3 = ปานกลาง

4 = พึงพอใจ

5 = พึงพอใจมาก

การใช้ลิกเคิร์ตสเกลช่วยให้สามารถวัดระดับความคิดเห็นของผู้รับบริการได้อย่างต่อเนื่องและสะท้อนความแตกต่างในเชิงปริมาณที่สามารถนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 3 : ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เป็นคำถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงบริการของศูนย์ฯ ในมุมมองของตนเองซึ่งข้อมูลในส่วนนี้มีคุณค่าอย่างยิ่งในด้านการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และการวางแผนการพัฒนากิจกรรมในอนาคต

แนวทางการออกแบบรายการคำถามในการออกแบบคำถามแต่ละข้อผู้วิจัยได้ยึดหลักการที่ว่าทุกคำถามต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและสามารถวัดตัวแปรหรือประเด็นที่ต้องการศึกษาได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น โดยหลีกเลี่ยงคำถามที่คลุมเครือ มีความซ้ำซ้อน หรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งมีการเรียบเรียงภาษาที่เหมาะสมกับระดับผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีความหลากหลายทั้งในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป เพื่อให้สามารถเข้าถึงและเข้าใจคำถามได้อย่างถูกต้องผู้วิจัยยังได้ตรวจสอบความสมดุลของจำนวนคำถามในแต่ละด้าน เพื่อไม่ให้ผู้ตอบเกิดความเหนื่อยล้าจากการตอบคำถามมากเกินไป ขณะเดียวกันก็ไม่ลดทอนความลึกของข้อมูลที่ต้องการวัดเหตุผลในการเลือกใช้แบบสอบถามการเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้มีเหตุผลสำคัญหลายประการ ได้แก่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากได้ภายในระยะเวลาอันจำกัด สะดวกต่อการเก็บข้อมูลทั้งในรูปแบบเอกสารและออนไลน์ สามารถรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่วัดผลได้ชัดเจน และวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ผู้ตอบสามารถตอบคำถามได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีผู้วิจัยควบคุมตลอดเวลาเหมาะสมกับบริบทของการประเมินความพึงพอใจซึ่งเป็นประเด็นหลักของการศึกษาในครั้งนี้

3.3.3 ขออนุญาตและประสานงานกับสถานศึกษา

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและสร้างแบบสอบถามฉบับร่างเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการดำเนินการขออนุญาตและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับบริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.3.3.1 การขออนุญาตอย่างเป็นทางการ

ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขออนุญาตอย่างเป็นทางการเพื่อยื่นต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย

- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ประโยชน์ที่สถานศึกษาจะได้รับ
- รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูล
- วิธีการเก็บข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือความไม่สะดวกต่อผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่
- การรับรองความลับของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บริหารสถานศึกษาแล้วผู้วิจัยจึงได้ติดต่อประสานงานกับผู้รับผิดชอบศูนย์ฯ โดยตรง เพื่อวางแผนกำหนดช่วงเวลาและรูปแบบในการจัดเก็บข้อมูล เช่น การแจกแบบสอบถาม แบบกระดาษหรือในรูปแบบออนไลน์ ตลอดจนช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบ อย่างเหมาะสม

3.3.3.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้านหลัก ได้แก่

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) แบบสอบถามฉบับร่างได้ถูกส่งให้กับ ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่าน ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการวิจัยทางการศึกษา การบริหารศูนย์ฝึกอาชีพ หรือการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความเหมาะสมของแต่ละคำถาม และการจัดลำดับเนื้อหาในแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ เช่น คำถามที่ยังไม่ชัดเจน คำศัพท์ที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือรายการที่อาจซ้ำซ้อน ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะเหล่านั้นมาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือในการเก็บข้อมูล

2. การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ (Face Validity)

ผู้วิจัยยังได้พิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบคำถาม เช่น ความยาวของแบบสอบถาม ความเรียงลำดับของคำถาม การจัดหมวดหมู่ และรูปแบบการตอบ (Likert Scale) โดยพิจารณาว่าแบบสอบถามมีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และไม่ทำให้ผู้ตอบรู้สึกสับสนหรือเบื่อหน่ายระหว่างการตอบหรือไม่ เพื่อเพิ่มโอกาสในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนและจริงใจ

3. การทดลองใช้แบบสอบถาม (Try-out)

หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กจำนวนประมาณ 20 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน

- ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างต่อแบบสอบถาม
- เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม
- ความครบถ้วนของคำตอบ
- ความสั้นไหวของคำถามในแต่ละหมวด
- ความสามารถของแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลตามที่ต้องการ

พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการทดลองใช้แบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สถิติ Cronbach's Alpha Coefficient ซึ่งค่าที่ได้ควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.70 เพื่อให้ถือว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

หากพบว่าบางคำถามมีความเบี่ยงเบนจากเป้าหมายที่ต้องการวัด หรือมีความคลาดเคลื่อนสูง ผู้วิจัยจะพิจารณาปรับแก้ไขหรือถอดคำถามนั้นออก เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพสูงที่สุดในการนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

4. การสื่อสารเพื่อความเข้าใจตรงกัน

นอกจากการขออนุญาตผู้วิจัยยังได้มีการประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ หรืออาจารย์ประจำแผนก เพื่อแจ้งแนวทางการเก็บข้อมูล วิธีการแจกและเก็บคืนแบบสอบถาม รวมถึงการให้คำแนะนำแก่กลุ่มตัวอย่างเมื่อต้องตอบแบบสอบถาม โดยยืนยันว่าจะไม่

ส่งผลกระทบต่อการทำงานประจำของหน่วยงาน อีกทั้งยังยึดหลักจริยธรรมการวิจัย เช่น การให้ความยินยอมโดยสมัครใจ (Informed Consent) และการเก็บข้อมูลอย่างไม่เปิดเผยชื่อ (Anonymous)

3.3.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังจากผู้วิจัยได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและผลการทดลองใช้แบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กแล้ว ได้มีการนำข้อมูลที่ได้รับจากขั้นตอนดังกล่าวมาวิเคราะห์และปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ที่สุด โดยคำนึงถึงความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนของถ้อยคำ ความเหมาะสมของรูปแบบคำถาม และลำดับของหัวข้อ เพื่อให้การตอบแบบสอบถามเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่สับสน ลดโอกาสในการตีความผิดของกลุ่มตัวอย่าง และเอื้อต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในภายหลังเมื่อแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ได้ถูกจัดเตรียมพร้อมแล้วผู้วิจัยจึงดำเนินการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคยใช้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ในปีงบประมาณ 2568 โดยการดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นไปตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.4.1 การเตรียมความพร้อมก่อนเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์แบบสอบถามในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการแจกจ่าย ทั้งในรูปแบบเอกสาร (hard copy) และแบบฟอร์มออนไลน์ (Google Forms) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อจำกัดด้านเวลา หรืออยู่ต่างสถานที่จัดทำคำชี้แจงประกอบแบบสอบถามอย่างชัดเจน เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการตอบแบบสอบถาม การรักษาความลับของข้อมูล และการยืนยันว่าข้อมูลที่ให้จะไม่ถูกเปิดเผยชื่อหรือนำไปใช้ในทางที่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ เพื่อกำหนดช่วงเวลาและสถานที่ในการแจกจ่ายแบบสอบถามให้ตรงกับช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างมีความสะดวก

3.3.4.2 การดำเนินการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บข้อมูลดำเนินการในช่วงเดือน ตุลาคม 2567 ถึงกุมภาพันธ์ 2568 โดยผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในบางกรณีและจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานหรืออาจารย์ในศูนย์ช่วยแนะนำวิธีการตอบให้แก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจแบบสอบถามอย่างถูกต้องกลุ่มตัวอย่างได้รับการชี้แจงถึงสิทธิในการปฏิเสธการตอบแบบสอบถามหากไม่ประสงค์ให้ข้อมูล และได้รับการเน้นย้ำว่าแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อผลการเรียนหรือการประเมินใด ๆ ในเชิงระบบในกรณีที่มีการตอบแบบสอบถามผ่านแบบฟอร์มออนไลน์ ระบบจะบันทึกข้อมูลโดยอัตโนมัติในฐานะข้อมูลของผู้วิจัย พร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบเป็นระยะในกรณีที่แจกเป็นเอกสาร ผู้วิจัยได้จัดเตรียมกล่องรวบรวมแบบสอบถามในบริเวณที่กำหนด พร้อมทั้งเวลาการเก็บคืนที่แน่นอน เพื่อป้องกันการสูญหายหรือการตอบซ้ำ

3.3.4.3 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามครบถ้วนผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการเว้นว่างในส่วนสำคัญ หรือการตอบที่ไม่สอดคล้องกับแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ขาดข้อมูลสำคัญ หรือการตอบแบบสุ่มโดยไม่พิจารณาผู้วิจัยจะไม่นำมาวิเคราะห์ และอาจดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เพื่อให้ได้จำนวนครบ 100 ชุดตามที่กำหนดไว้

3.3.4.4 การจัดเก็บและรักษาความลับของข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่ว่าจะในรูปแบบเอกสารหรือดิจิทัล จะถูกจัดเก็บอย่างปลอดภัยโดยผู้วิจัยเท่านั้น และจะไม่นำไปเปิดเผยในลักษณะที่สามารถระบุตัวตนของผู้ให้ข้อมูลได้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการในลักษณะรวมกลุ่ม ไม่รายบุคคล และข้อมูลส่วนบุคคลจะไม่ถูกบันทึกหรือใช้งานในทางอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.3.5 การตรวจสอบและจัดเก็บข้อมูลที่ได้

ภายหลังจากที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวนที่กำหนดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการนำข้อมูลไปวิเคราะห์เชิงสถิติในขั้นตอนถัดไป โดยกระบวนการในขั้นตอนนี้ถือเป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญที่ช่วยให้ข้อมูลที่น่าไปวิเคราะห์มีความถูกต้อง ครบถ้วน และน่าเชื่อถือ

3.3.5.1 การตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทุกฉบับอย่างละเอียดโดยพิจารณาว่ามีการตอบครบทุกข้อหรือไม่ มีคำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือขัดแย้งกันภายในฉบับเดียวกันหรือไม่ การเลือกตอบแบบสุ่มหรือไม่แสดงความตั้งใจหรือไม่ (เช่น ตอบค่ากลางทุกข้อ) หากพบแบบสอบถามที่มีข้อบกพร่องอย่างชัดเจน เช่น เว้นว่างมากเกินไป 20% หรือมีรูปแบบการตอบที่ไม่เป็นไปตามคำแนะนำ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลชุดนั้นมาใช้ในการวิเคราะห์ และจะคัดเลือกแบบสอบถามชุดอื่นที่ครบถ้วนเข้ามาทดแทนเพื่อรักษาจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้คงที่ตามแผนการวิจัย

3.3.5.2 การเข้ารหัสและจัดระบบข้อมูล (Coding & Organizing)

เมื่อแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการเข้ารหัสข้อมูล (Coding) โดยแปลงคำตอบจากแบบสอบถามให้อยู่ในรูปแบบตัวเลข เช่น

- เพศ: ชาย = 1, หญิง = 2
- ระดับความพึงพอใจในแบบ Likert Scale

พึงพอใจมาก = 5, พึงพอใจ = 4, ปานกลาง = 3, ไม่พึงพอใจ = 2, ไม่พึงพอใจเลย = 1

การเข้ารหัสข้อมูลในลักษณะนี้ช่วยให้สามารถนำข้อมูลไปประมวลผลในโปรแกรมทางสถิติได้สะดวกและมีความแม่นยำสูง

3.3.5.3 การจัดทำฐานข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

เพื่อความสะดวกและความถูกต้องในการจัดเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้จัดทำฐานข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel หรือ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่นิยมใช้ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยในฐานข้อมูลจะประกอบด้วย

- รหัสของแบบสอบถามแต่ละชุด
- ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (เช่น เพศ อายุ สถานะผู้รับบริการ)
- คำตอบแต่ละข้อในแบบสอบถาม แสดงเป็นตัวเลขรหัส
- ช่องสำหรับผลรวมคะแนน หรือค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านของแบบสอบถาม

การสร้างฐานข้อมูลด้วยโปรแกรมดังกล่าวช่วยให้สามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังได้ง่าย สามารถค้นหาข้อผิดพลาดได้รวดเร็ว และสามารถจัดเรียง ปรับแก้ หรือสร้างตัวแปรใหม่เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ได้อย่างยืดหยุ่นและเป็นระบบ

3.3.5.4 การจัดเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัย

เพื่อป้องกันการสูญหายหรือการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตผู้วิจัยได้จัดเก็บแบบสอบถามฉบับจริงในแฟ้มเอกสารที่มีการระบุรหัสชุดข้อมูลอย่างชัดเจน และเก็บไว้ในสถานที่ที่มีความปลอดภัย ส่วนข้อมูลดิจิทัลที่จัดเก็บในรูปแบบฐานข้อมูลจะถูกสำรองไว้ในอย่างน้อย 2 แห่ง ได้แก่คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลของผู้วิจัยที่มีการตั้งรหัสผ่านและพื้นที่จัดเก็บบนคลาวด์หรืออุปกรณ์เก็บข้อมูลภายนอก (External Hard Drive) ทั้งนี้ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่มีการเปิดเผยรายชื่อหรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด โดยปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัยอย่างเคร่งครัด

3.3.6 การนำเสนอผลการวิจัยและสรุปผลการดำเนินงาน

ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนถัดมาคือการจัดทำ **รายงานผลการวิจัย** ซึ่งเป็นการสังเคราะห์และนำเสนอข้อมูลอย่างมีระบบ โดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้แต่ต้น โดยรายงานผลดังกล่าวจะไม่เพียงแต่แสดงข้อมูลเชิงปริมาณเท่านั้น หากยังรวมถึงข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างด้วยการนำเสนอผลการวิจัยประกอบด้วยการจัดเรียงข้อมูล การตีความหมาย และการอภิปรายผลในลักษณะที่เข้าใจง่าย มีเหตุผลรองรับ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการแปลงข้อมูลดิบให้กลายเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่า เพื่อส่งเสริมการพัฒนางานบริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์อย่างเป็นรูปธรรม

3.3.6.1 การจัดทำรายงานผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำรายงานผลการวิจัยอย่างเป็นลำดับขั้นตอน แบ่งออกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นหลักเช่น

- การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution)
- ค่าร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (Mean)
- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น ตาราง กราฟ แผนภูมิ หรือแผนภาพ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจแนวโน้มของข้อมูล และเห็นภาพรวมของผลการวิจัยได้อย่างชัดเจนผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ข้อมูลคำตอบปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรวบรวม ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความต้องการที่แท้จริง ของผู้รับบริการซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาเชิงนโยบายหรือการวางแผนกลยุทธ์ของศูนย์ในระยะยาว

3.3.6.2 การสรุปข้อค้นพบหลัก

ผู้วิจัยได้จัดทำบทสรุปข้อค้นพบที่สำคัญ (Key Findings) ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในแต่ละข้อ โดยอธิบายให้เห็นถึงจุดแข็งของศูนย์ฯ ที่ควรรักษาไว้จุดอ่อนหรือประเด็นที่ยังมีโอกาสนในการพัฒนาประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความพึงพอใจสูงหรือต่ำเป็นพิเศษความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความพึงพอใจ (ถ้ามี) การสรุปข้อค้นพบในลักษณะ

นี้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเห็นจุดเน้นในการปรับปรุงได้อย่างตรงจุด และสามารถตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างมีข้อมูลรองรับ

3.3.6.3 การนำเสนอแนวทางพัฒนาและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ฯ โดยอ้างอิงจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากแบบสอบถามเช่น

- การจัดให้มีระบบแจ้งซ่อมออนไลน์ หรือเพิ่มช่องทางการติดต่อ
- การปรับปรุงระยะเวลาให้บริการให้รวดเร็วขึ้น
- การพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่
- การเพิ่มกิจกรรมอบรมหรือถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้รับบริการ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง ทั้งในเชิงการบริหารจัดการภายใน การฝึกอบรมบุคลากร และการพัฒนาระบบบริการในระยะยาว

3.3.6.4 การใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยที่จัดทำขึ้นนี้จะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารศูนย์ฯ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวางแผนกลยุทธ์ การปรับปรุงกระบวนการให้บริการ และการออกแบบกิจกรรมบ่มเพาะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการจริง ๆ ผลการวิจัยยังสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำรายงานประจำปี หรือใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอรับการสนับสนุน หรือการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์ฯ จากหน่วยงานต้นสังกัดได้อีกด้วย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้รับบริการของศูนย์ฯ เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์ฯ บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยแบบสอบถามที่ใช้ได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างรอบคอบให้มีความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.1 ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมีโครงสร้าง (Structured Questionnaire) โดยประกอบด้วยคำถามที่กำหนดตัวเลือกไว้ล่วงหน้า (Close-ended Questions) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) ในบางตอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างอิสระแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน เช่น เพศ อายุ สถานภาพผู้รับบริการ ประเภทของบริการที่เคยได้รับ และความถี่ในการใช้บริการ

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการดำเนินงานของคุณฯ

ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5-point Likert Scale) ได้แก่

5 = พึงพอใจมาก

4 = พึงพอใจ

3 = ปานกลาง

2 = ไม่พึงพอใจ

1 = ไม่พึงพอใจเลย

รายการคำถามในตอนนี้ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ได้แก่

- คุณภาพของการให้บริการ
- ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ
- การตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ
- ความเหมาะสมของกระบวนการให้บริการ
- ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่
- การประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความเห็น ข้อเสนอแนะ หรือความต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการให้บริการของคุณฯ

3.4.2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับร่างได้รับการพัฒนาโดยอ้างอิงจากกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการด้านอาชีวศึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา การประเมินผล และการจัดบริการฝึกอาชีพ ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของถ้อยคำ และการจัดลำดับคำถาม โดยผลจากการตรวจสอบได้ถูกนำมาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. การตรวจสอบความชัดเจนของรูปแบบ (Face Validity)

มีการประเมินความเข้าใจของคำถาม การใช้ภาษา และความง่ายในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มเป้าหมายสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

3. การทดลองใช้ (Try-out)

แบบสอบถามฉบับปรับปรุงถูกนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก (ประมาณ 20 คน) ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง โดยผู้วิจัยนำผลการทดลองมาใช้ประเมินความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามในเชิงสถิติ

4.การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test)

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสอดคล้องภายในของรายการคำถาม (internal consistency) โดยค่าที่ได้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทางวิชาการ (มากกว่า 0.70)

3.4.3 การนำแบบสอบถามไปใช้จริง

แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ถูกจัดทำทั้งในรูปแบบเอกสาร (Paper-based) และแบบฟอร์มออนไลน์ (Google Forms) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มตัวอย่าง และลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ โดยผู้วิจัยได้แจกจ่ายแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 100 คน พร้อมคำแนะนำอย่างชัดเจน และดำเนินการรวบรวมข้อมูลภายในช่วงเวลาที่กำหนด

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามซึ่งแจกจ่ายให้แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นผู้รับบริการจากศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อกระบวนการให้บริการของศูนย์ฯ รวมทั้งประเมินประสิทธิภาพโดยรวมของกระบวนการบ่มเพาะผู้ประกอบการจากมุมมองของผู้รับบริการ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ได้อิงตามหลักการของการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นเครื่องมือหลักในการสังเคราะห์และอธิบายข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแนวทางการให้บริการและยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ในอนาคต กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มต้นจากการตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามแต่ละชุด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามทั้ง 100 ชุดที่ได้รับคืนมาว่ามีการตอบคำถามครบถ้วนในทุกข้อหรือไม่ และไม่มีข้อผิดพลาด เช่น การข้ามคำถามสำคัญ การเลือกคำตอบแบบสุ่มโดยไม่พิจารณา หรือการให้ข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกันในประเด็นเดียวกัน ซึ่งในกรณีที่ตรวจพบความไม่สมบูรณ์อย่างมีนัยสำคัญ เช่น มีการเว้นว่างเกิน 20% ของคำถามในแต่ละฉบับ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลฉบับนั้นมาใช้ในการวิเคราะห์ และจะคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแทนที่เพื่อรักษาความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ และเพื่อให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างยังคงครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบวิธีวิจัยเมื่อได้ชุดข้อมูลผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเข้ารหัสข้อมูล (Data Coding) โดยแปลงคำตอบในแบบสอบถามให้อยู่ในรูปของตัวเลขตามระดับของมาตราส่วนที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยเฉพาะในตอนต้นที่ 2 ซึ่งเป็นส่วนของการวัดระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ผู้วิจัยได้ใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (5-point Likert Scale) ซึ่งแบ่งระดับการตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ พึงพอใจมาก (5 คะแนน), พึงพอใจ (4 คะแนน), ปานกลาง (3 คะแนน), ไม่พึงพอใจ (2 คะแนน) และไม่พึงพอใจเลย (1 คะแนน) เพื่อสะท้อนความรู้สึกของผู้รับบริการต่อคุณภาพของบริการในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ซึ่งค่าคะแนนที่เข้ารหัสในลักษณะนี้จะช่วยให้สามารถนำข้อมูลไปประมวลผลและแปลผลในเชิงปริมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เข้ารหัสแล้วมาจัดระเบียบและสร้างฐานข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการ ได้แก่ โปรแกรม Microsoft Excel และ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยข้อมูลจากแต่ละชุดแบบสอบถามจะถูกป้อนเข้าสู่ฐานข้อมูลอย่างเป็นระเบียบ แยกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา อาทิ เพศ อายุ ประเภทของบริการที่ได้รับ และคะแนนความพึงพอใจในแต่ละข้อ ซึ่งในแต่ละแถวของฐานข้อมูลจะแทนกลุ่มตัวอย่างหนึ่งคน และแต่ละคอลัมน์จะแทนคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม โดยการจัดรูปแบบข้อมูลในลักษณะดังกล่าวช่วยให้สามารถดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความแม่นยำ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้เมื่อมีความจำเป็นเมื่อฐานข้อมูลได้รับการจัดเตรียมอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคพื้นฐานที่ใช้ในการอธิบายลักษณะของข้อมูลเบื้องต้น โดยมีเป้าหมายเพื่อแสดงแนวโน้มทั่วไปของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์เชิงพรรณนาในครั้งนี้ประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) เพื่อแสดงจำนวนผู้ตอบในแต่ละระดับของคะแนนในแต่ละข้อ การคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับใดระดับหนึ่ง การหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อสรุปแนวโน้มของความคิดเห็นเฉลี่ยในแต่ละหัวข้อ และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวิเคราะห์การกระจายตัวของความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใดค่าความถี่และร้อยละที่ได้จากการวิเคราะห์จะช่วยให้เห็นภาพรวมของแนวโน้มความคิดเห็นในแต่ละประเด็นว่ามีผู้ตอบในระดับพึงพอใจมากหรือพึงพอใจน้อยมากน้อยเพียงใด ขณะที่ค่าเฉลี่ยจะช่วยให้สะท้อนค่ากลางของความคิดเห็นที่ใช้เป็นตัวแทนของทั้งกลุ่ม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะช่วยให้แสดงถึงความหลากหลายหรือความคลาดเคลื่อนของความคิดเห็นในแต่ละด้าน ซึ่งหากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าสูง แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก ในทางกลับกัน หากค่านี้ต่ำ จะสะท้อนว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันหรือตรงกันเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ การใช้สถิติเชิงพรรณนาในลักษณะดังกล่าวเหมาะสมอย่างยิ่งกับการวิจัยที่มุ่งวิเคราะห์แนวโน้มทัศนคติ และความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย โดยไม่มุ่งเน้นการทดสอบสมมติฐานหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของงานวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการจัดผลลัพธ์ที่ได้ให้อยู่ในรูปของ ตารางข้อมูล สรุปค่าทางสถิติ และแผนภูมิประกอบ เช่น กราฟแท่ง (Bar Chart) และกราฟวงกลม (Pie Chart) ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้อ่านรายงานการวิจัยสามารถมองเห็นภาพรวมของข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจง่าย และสามารถใช้ในการประกอบการตัดสินใจในเชิงบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เตรียม การแปลผลทางสถิติ (Interpretation of Data) อย่างละเอียดโดยเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์กับบริบทของการดำเนินงานของศูนย์ฯ และความคาดหวังของผู้รับบริการ เพื่อให้ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้อย่างเป็นรูปธรรมสำหรับคำตอบในแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นเหล่านั้นมาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดหมวดหมู่ของคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ หรือสะท้อนความคิดเห็นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เพื่อหาแนวโน้มหรือประเด็นร่วมที่สำคัญ ซึ่งสามารถใช้สนับสนุนหรืออธิบายผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้อย่างครอบคลุม และเพิ่มความลึกซึ้งให้กับการศึกษาข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจะนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำบทที่ 4 ของงานวิจัยซึ่งเป็นส่วนของการวิจัยและจะได้รับการอภิปรายอย่างเป็นระบบในบทที่ 5 เพื่อเชื่อมโยงข้อค้นพบกับกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นการเสนอแนวทางในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ฯ อย่างมีเหตุผลและมีข้อมูลรองรับอย่างเป็นรูปธรรม

3.6 สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นเครื่องมือหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับลักษณะของงานวิจัยที่มุ่งเน้นการศึกษาสภาพการณ์ทั่วไป ระดับความพึงพอใจ และแนวโน้มความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ โดยสถิติที่ใช้ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแต่ละสถิติมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันและสนับสนุนกันในการแสดงภาพรวมของข้อมูลอย่างเป็นระบบดังนี้

3.6.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution)

การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) เป็นวิธีการทางสถิติขั้นพื้นฐานที่ใช้ในการสรุปและแสดงข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง โดยการนับจำนวนความถี่ของข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละช่วง หรือในแต่ละประเภทของตัวแปรที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่งในบริบทของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการแจกแจงความถี่มาใช้เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้ใช้บริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ โดยมุ่งเน้นที่การแจกแจงจำนวนคำตอบที่ปรากฏในแต่ละระดับของแบบสอบถาม ทั้งในส่วนของคุณสมบัติทั่วไป (demographic data) และในส่วนของคุณสมบัติความคิดเห็น (opinion data) ที่เกี่ยวข้องกับระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในประเด็นต่าง ๆ ในขั้นตอนการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการแจกแจงความถี่ของคำตอบในแต่ละข้อของแบบสอบถาม เช่น จำนวนผู้ตอบที่เลือก “พึงพอใจมาก,” “พึงพอใจ,” “ปานกลาง,” “ไม่พึงพอใจ,” และ “ไม่พึงพอใจเลย” เพื่อดูว่าคำตอบในแต่ละระดับมีการกระจายอย่างไรในกลุ่มตัวอย่าง และสามารถแสดงแนวโน้มเบื้องต้นของความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น หากคำตอบส่วนใหญ่กระจุกอยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” และ “พึงพอใจ” ในประเด็นคุณภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ แสดงให้เห็นว่าโดยรวมแล้วผู้รับบริการมีความรู้สึกในทางบวกต่อด้านนั้น ๆ ในทางกลับกัน หากมีความถี่ของคำตอบในระดับ “ไม่พึงพอใจ” หรือ “ไม่พึงพอใจเลย” เพิ่มขึ้น ก็อาจสื่อถึงจุดอ่อนหรือปัญหาที่ต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน นอกจากการแจกแจงความถี่ในส่วนของคุณสมบัติความคิดเห็น ผู้วิจัยยังใช้การแจกแจงความถี่เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประชากรของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทของบริการที่ได้รับ (เช่น การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์, การฝึกอบรม, หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์) ซึ่งการแจกแจงความถี่ในส่วนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจโครงสร้างประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เชิงลึกในลำดับต่อไป อีกทั้งยังสามารถเปรียบเทียบลักษณะของผู้ใช้บริการว่ามีความหลากหลายหรือสอดคล้องกับเป้าหมาย

ของคุณย์ในแง่ของการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้การแจกแจงความถี่ยังมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เช่น การตรวจสอบว่ามีค่าความถี่ใดผิดปกติหรือไม่ เช่น มีจำนวนผู้ตอบที่สูงผิดปกติในบางระดับ หรือมีจำนวนผู้ตอบเป็นศูนย์ในบางช่วงที่ไม่ควรเป็นศูนย์ ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจสะท้อนถึงความคลาดเคลื่อนในการจัดเก็บข้อมูล หรือความไม่สมดุลของคำถามที่อาจต้องได้รับการพิจารณาในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ต่อไป

3.6.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ (Percentage) ถือเป็นสถิติเชิงพรรณนาที่มีความสำคัญและใช้กันอย่างแพร่หลายในการนำเสนอข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นหรือลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในรูปของข้อมูลเชิงจัดประเภท (Categorical Data) หรือข้อมูลเชิงลำดับ (Ordinal Data) ซึ่งค่าร้อยละสามารถถ่ายทอดความหมายของข้อมูลเชิงตัวเลขให้อยู่ในรูปของสัดส่วนที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และสามารถเปรียบเทียบได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำค่าร้อยละมาใช้ควบคู่กับการแจกแจงความถี่ เพื่อสื่อให้เห็นถึงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะหรือความคิดเห็นในแต่ละประเภทอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นหลักการพื้นฐานของซึ่งสูตรที่ใช้คือโดยค่าร้อยละที่ได้จะสามารถแสดงถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทั้งหมด ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากในการสื่อสารข้อมูลกับผู้อ่านหรือนักวิจัยท่านอื่น รวมทั้งผู้บริหารที่ต้องการทราบแนวโน้มความคิดเห็นหรือคุณลักษณะของผู้ใช้บริการอย่างรวบรัดและแม่นยำในบริบทของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำค่าร้อยละมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใน 2 มิติหลัก ได้แก่

(1) ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

(2) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในแต่ละด้าน

สำหรับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทของบริการที่ได้รับ ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละเพื่อแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของกลุ่มย่อยในแต่ละประเภท เช่น กลุ่มเพศชายร้อยละ 48.00 และกลุ่มเพศหญิงร้อยละ 52.00 หรือกลุ่มที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมจากศูนย์ร้อยละ 85.00 และกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมร้อยละ 15.00 ซึ่งข้อมูลในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างและความหลากหลายในมิติทางประชากรศาสตร์ได้อย่างชัดเจนในส่วนของการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละเพื่อแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละระดับของมาตราส่วนลิเคิร์ต เช่น ร้อยละของผู้ที่ให้คะแนนความพึงพอใจในระดับ “พึงพอใจมาก” ต่อบริการด้านความเร็วของเจ้าหน้าที่ หรือร้อยละของผู้ที่ “ไม่พึงพอใจ” ต่อการให้ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถจัดแสดงเป็นตารางหรือแผนภูมิ (เช่น แผนภูมิวงกลมหรือกราฟแท่ง) เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีความกระชับและเปรียบเทียบได้อย่างชัดเจน ทั้งในรายข้อและรายหมวดหมู่ของหัวข้อที่ใช้ในการวัดผลการใช้ค่าร้อยละยังช่วยในการวิเคราะห์แนวโน้มเชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มหรือช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น หากพบว่าร้อยละของผู้ที่พึงพอใจในคุณภาพการให้บริการสูงขึ้นจากช่วงก่อนหน้า อาจสะท้อนให้เห็นถึงการปรับปรุงคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ หรือในทางตรงกันข้าม หากร้อยละของผู้ที่แสดงความไม่พึงพอใจเพิ่มขึ้น อาจบ่งชี้ถึงประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการทบทวนหรือปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

3.6.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

ใช้เพื่อคำนวณค่ากลางของข้อมูลในแต่ละด้านของความพึงพอใจ ซึ่งสะท้อนระดับความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างต่อคุณลักษณะของการให้บริการ เช่น ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ หรือความสะดวกในการเข้าถึงบริการ โดยค่าดังกล่าวสามารถใช้เปรียบเทียบระหว่างหัวข้อได้ เพื่อระบุจุดเด่นหรือจุดที่ควรปรับปรุงของการให้บริการในแต่ละมิติ

3.6.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้เพื่อแสดงระดับความกระจายของความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีความสำคัญในการวิเคราะห์ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่หลากหลายหรือมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน โดยหากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันสูง แต่หากค่าสูง แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งข้อมูลส่วนนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตัดสินใจในเชิงบริหาร โดยเฉพาะในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาหรือโอกาสในการพัฒนา แม้ว่าสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเน้นในเชิงพรรณนา แต่ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทุกแง่มุมของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา เพื่อให้สามารถสรุปผลอย่างถูกต้อง ชัดเจน และอิงกับหลักการวิเคราะห์เชิงระบบ โดยไม่พึ่งพาสถิติขั้นสูงเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยมุ่งเน้นการสะท้อนความคิดเห็นของผู้รับบริการเป็นหลัก มิใช่การทดสอบสมมติฐานหรือการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรการใช้สถิติเชิงพรรณนาในลักษณะที่ครอบคลุมดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมกับลักษณะของปัญหาวิจัย และสามารถนำผลลัพธ์ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุง พัฒนา และกำหนดนโยบายการให้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ได้อย่างตรงจุดและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อกลุ่มผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องรูปแบบการดำเนินงานศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ส่งผลต่อการ
บ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ผู้วิจัยได้ดำเนินวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะเฉพาะ	รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	48	48.0
	หญิง	52	52.0
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	35	35.0
	20 - 30 ปี	45	45.0
	มากกว่า 30 ปี	20	20.0
สถานภาพ	นักเรียน/นักศึกษา	60	60.0
	บุคลากรภายใน	15	15.0
	ประชาชนทั่วไป	25	25.0
ประเภทบริการที่ได้รับ	ซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	70	70.0
	ฝึกอบรมทักษะ	20	20.0
	ให้คำปรึกษาธุรกิจ	10	10.0
ความถี่ในการใช้บริการ	1 ครั้ง	40	40.0
	2-3 ครั้ง	35	35.0
	มากกว่า 3 ครั้ง	25	25.0

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (52%) มีอายุระหว่าง 20-30 ปี (45%) และอยู่ในสถานภาพ นักเรียน/นักศึกษา (60%) ซึ่งสะท้อนว่าโครงการนี้สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายหลักได้เป็นอย่างดีในด้านประเภทบริการ พบว่าผู้รับบริการส่วนใหญ่ใช้บริการ ซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ (70%) รองลงมาคือการฝึกอบรมทักษะ (20%) และให้คำปรึกษาธุรกิจ (10%) แสดงให้เห็นว่าบริการหลักของศูนย์คือการซ่อมบำรุง สำหรับความถี่ในการใช้บริการ พบว่าผู้ใช้บริการครั้งเดียวมีสัดส่วนสูงสุด (40%) ตามด้วยผู้ใช้บริการ 2-3 ครั้ง (35%) และผู้ใช้บริการมากกว่า 3 ครั้ง (25%)

2 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตารางที่ 2. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับความพึงพอใจ
1. คุณภาพของการให้บริการ	4.25	0.68	พึงพอใจมาก
2. ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ	3.80	0.75	พึงพอใจ
3. การตอบสนองความต้องการ	4.10	0.72	พึงพอใจมาก
4. ความเหมาะสมของกระบวนการ	4.00	0.80	พึงพอใจ
5. ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่	4.30	0.65	พึงพอใจมาก
6. การประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ	3.60	0.85	พึงพอใจ
7. ความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่	3.90	0.78	พึงพอใจ
8. การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ	4.20	0.70	พึงพอใจมาก
9. ความพึงพอใจโดยรวม	4.02	0.74	พึงพอใจ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 พบว่าผู้รับบริการมีระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ในภาพรวมอยู่ในระดับ พึงพอใจ (ค่าเฉลี่ย 4.02) ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ (4.30): ผู้รับบริการมีความเห็นว่าบุคลากรมีทักษะและความเป็นมืออาชีพสูง คุณภาพของการบริการ (4.25): เนื้อหาและรูปแบบการให้บริการเป็นที่น่าพอใจการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ (4.20): ผู้รับบริการรู้สึกว่าได้ประโยชน์และมีแนวทางในการต่อยอดอาชีพ ความเหมาะสมของกระบวนการ (4.10): ขั้นตอนการให้บริการมีความเหมาะสม ความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ (3.90): สิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ความสะดวกในการเข้าถึงบริการ (3.80): การเดินทางและการเข้าถึงศูนย์ฯ อยู่ในระดับที่พึงพอใจ การประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ (3.60): เป็นรายการที่ได้รับคะแนนต่ำสุด แสดงว่าผู้รับบริการยังมองว่าการสื่อสารและข้อมูลข่าวสารอาจยังไม่ทั่วถึงหรือเข้าถึงได้ง่ายนัก ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ในช่วง 0.65-0.85 ด้านที่มีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด: ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ (SD = 0.65) ด้านที่มีความเห็นแตกต่างกันมากที่สุด: การประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ (SD = 0.85) ด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก (ค่าเฉลี่ย > 4.20) เกี่ยวข้องกับบุคลากรและคุณภาพบริการ ด้านที่ได้รับความพึงพอใจต่ำสุด 2 อันดับสุดท้าย (ค่าเฉลี่ย < 4.00) เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการเข้าถึงบริการ ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าศูนย์ฯ มีศักยภาพสูงในการให้บริการ แต่จำเป็นต้องปรับปรุงด้านการสื่อสารและการเข้าถึงบริการเพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้สูงขึ้น

3.ผลการวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการบ่มเพาะผู้ประกอบการ

ตารางที่ 3 ระดับประสิทธิผลของรูปแบบการดำเนินงาน

ระดับประสิทธิผล	รูปแบบการดำเนินงาน	อัตราความสำเร็จ (%)
ระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 50)	การเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจในห้องถิ่น	45
	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ	40
	การสนับสนุนเงินทุนเริ่มต้น	35
ระดับปานกลาง (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50)	การฝึกอบรมทักษะพื้นฐาน	65
	การให้บริการซ่อมบำรุง	70
	การให้คำแนะนำเบื้องต้น	55
ระดับดี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70)	การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง	85
	การเขียนแผนธุรกิจ	75
	การมี Mentor ให้คำปรึกษา	80
ระดับดีมาก (ร้อยละ 100)	การบูรณาการการเรียนการสอนกับการให้บริการจริง	100
	การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย	95
	การติดตามผลหลังการฝึกอบรม	90

จากตารางที่ 3 ระดับประสิทธิผลของรูปแบบการดำเนินงาน สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ระดับประสิทธิผลของรูปแบบการดำเนินงาน ระดับดีมาก (ร้อยละ 90-100) การบูรณาการการเรียนการสอนกับการให้บริการจริง (100%) การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (95%) การติดตามผลหลังการฝึกอบรม (90%) ระดับดี (ร้อยละ 70-89) การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง (85%) การมี Mentor ให้คำปรึกษา (80%) การเขียนแผนธุรกิจ (75%) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 50-69) การให้บริการซ่อมบำรุง (70%) การฝึกอบรมทักษะพื้นฐาน (65%) การให้คำแนะนำเบื้องต้น (55%) ระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 50) การเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจในท้องถิ่น (45%) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ (40%) การสนับสนุนเงินทุนเริ่มต้น (35%) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่เน้นการปฏิบัติจริงและการมีส่วนร่วมของชุมชนมีประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะที่รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงธุรกิจ

4. เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจตามลักษณะผู้ตอบ

ตารางที่ 4. ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยแยกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
นักเรียน/นักศึกษา	60	4.15	พึงพอใจ
บุคลากรภายใน	15	3.90	พึงพอใจ
ประชาชนทั่วไป	25	3.75	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ แยกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบผลการวิเคราะห์ดังนี้ นักเรียน/นักศึกษา (60 คน)ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 4.15 ระดับความพึงพอใจ พึงพอใจมาก ลักษณะเฉพาะ เป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจสูงสุด มีสัดส่วนจำนวนมากที่สุด (60%) เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของศูนย์ บุคลากรภายใน (15 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 3.90 ระดับความพึงพอใจ พึงพอใจลักษณะเฉพาะ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เป็นกลุ่มที่มีความคุ้นเคยกับการทำงานของศูนย์ อาจมีความคาดหวังที่สูงกว่า ประชาชนทั่วไป (25 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 3.75 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจ ลักษณะเฉพาะ: มีความพึงพอใจต่ำที่สุดในทั้งสามกลุ่ม อาจไม่มีความคุ้นเคยกับบริการของศูนย์ มีความต้องการที่หลากหลาย ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าศูนย์ฯ ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงบริการสำหรับประชาชนทั่วไปและบุคลากรภายใน เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจให้สูงขึ้นและขยายฐานผู้ใช้บริการ

5 ระดับความพึงพอใจแยกตามความถี่การใช้บริการ

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจแยกตามความถี่การใช้บริการ

ความถี่การใช้บริการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1 ครั้ง	40	3.65	พึงพอใจ
2-3 ครั้ง	35	4.00	พึงพอใจ
มากกว่า 3 ครั้ง	25	4.30	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ แยกตามความถี่ในการใช้บริการ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความถี่ในการใช้บริการกับระดับความพึงพอใจ กลุ่มที่ใช้บริการมากกว่า 3 ครั้ง (25 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 4.30 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจมาก กลุ่มที่ใช้บริการ 2-3 ครั้ง (35 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 4.00 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจลักษณะสำคัญ มีความพึงพอใจในระดับดี เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การใช้บริการปานกลาง กลุ่มที่ใช้บริการ 1 ครั้ง (40 คน)ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.65 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจ ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าศูนย์ฯ ควรให้ความสำคัญกับการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้ใช้บริการครั้งแรก เพื่อเพิ่มโอกาสในการกลับมาใช้บริการซ้ำ และรักษามาตรฐานการบริการสำหรับผู้ใช้บริการประจำอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 6 ระดับความพึงพอใจแยกตามประเภทบริการ

ประเภทบริการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	70	4.20	พึงพอใจมาก
ฝึกอบรมทักษะ	20	3.95	พึงพอใจ
ให้คำปรึกษาธุรกิจ	10	3.80	พึงพอใจ

จากตารางที่ 6 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ แยกตามประเภทบริการที่ได้รับ พบว่ามีความแตกต่างของระดับความพึงพอใจในแต่ละประเภทบริการ บริการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ (70 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ: 4.20 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจมาก สัดส่วนผู้ให้บริการ: 70% มีความพึงพอใจสูงสุด เป็นบริการหลักของศูนย์ มีจำนวนผู้ให้บริการมากที่สุด บริการฝึกอบรมทักษะ (20 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.95 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจ สัดส่วนผู้ให้บริการ: 20% มีความพึงพอใจในระดับดี เป็นบริการเสริมที่สำคัญ มีจำนวนผู้ให้บริการปานกลาง บริการให้คำปรึกษาธุรกิจ (10 คน) ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.80 ระดับความพึงพอใจ: พึงพอใจ สัดส่วนผู้ให้บริการ 10% มีความพึงพอใจต่ำที่สุด เป็นบริการเฉพาะทาง มีจำนวนผู้ให้บริการน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่าศูนย์ฯ มีจุดแข็งในบริการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ พัฒนาบริการฝึกอบรมทักษะและให้คำปรึกษาธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างครอบคลุมและมีคุณภาพ

ตารางที่ 7 สัดส่วนข้อเสนอแนะในการพัฒนาศูนย์

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวนผู้เสนอแนะ	ร้อยละ
1	การเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ	60	60.0
2	การพัฒนาระบบคำปรึกษาต่อเนื่อง	55	55.0
3	การจัดหาอุปกรณ์ทันสมัย	50	50.0
4	การขยายเวลาบริการ	45	45.0
5	การเพิ่มการประชาสัมพันธ์ออนไลน์	40	40.0

จากการศึกษาข้อเสนอแนะจากผู้รับบริการจำนวน 100 คน เกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ พบว่ามีข้อเสนอแนะหลัก 5 ประการ โดยเรียงตามสัดส่วนจากมากไปน้อย ดังนี้ การเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ จำนวนผู้เสนอแนะ 60 คน เป็นความต้องการหลักของผู้รับบริการ การเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ จำนวนผู้เสนอแนะ 60 คน เป็นความต้องการหลักของผู้รับบริการ การจัดหาอุปกรณ์ทันสมัย จำนวนผู้เสนอแนะ 50 คน แสดงถึงความต้องการเครื่องมือที่ทันสมัย การขยายเวลา

บริการ จำนวนผู้เสนอแนะ 45 คนสะท้อนความต้องการความยืดหยุ่นในการใช้บริการการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ออนไลน์ จำนวนผู้เสนอแนะ 40 คนแสดงถึงความต้องการการเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางดิจิทัล

สรุปผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับดี (ค่าเฉลี่ย 4.02 จาก 5.00) รูปแบบการดำเนินงานที่มีผลต่อการบ่มเพาะผู้ประกอบการในระดับสูง ได้แก่ การบูรณาการการเรียนการสอนกับการให้บริการจริง (100%) การมีส่วนร่วมของชุมชน (95%) และการติดตามผลหลังการฝึกอบรม (90%) จุดที่ควรพัฒนา คือ การเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ (45%) และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ (40%) กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความพึงพอใจสูงสุด (4.15) ขณะที่ประชาชนทั่วไปมีความพึงพอใจต่ำที่สุด (3.75) ผู้ที่ใช้บริการบ่อยครั้งมีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ที่ใช้บริการน้อยครั้ง ผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการบ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ดำเนินการเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานของศูนย์เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ภายใต้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบางสะพานโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อยกระดับสมรรถนะวิชาชีพของนักเรียน-นักศึกษา, ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในสาขาช่างคอมพิวเตอร์ และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการในชุมชน

5.1.1 ผลการบ่มเพาะผู้ประกอบการ ผลการดำเนินงานบ่งชี้ว่าศูนย์ฯ สามารถบ่มเพาะผู้ประกอบการได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิผลสูง ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติจริง (Experiential Learning) และการสนับสนุนเชิงโครงสร้าง เช่น การมีที่ปรึกษา (Mentor), การฝึกอบรมทักษะพื้นฐานและขั้นสูง, และการเชื่อมโยงบริการกับการเรียนการสอนข้อมูลเชิงประจักษ์ชี้ว่ามีการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ มากกว่า 120 เครื่อง (เกินเป้าหมาย ≥ 100 เครื่อง) ในปีงบประมาณ 2568 รูปแบบการดำเนินงานที่ได้ผลดีที่สุดคือ การบูรณาการการเรียนการสอนกับการให้บริการจริง (100%), การมีส่วนร่วมของชุมชน (95%), การติดตามผลหลังการฝึกอบรม (90%) นักเรียนที่เข้าร่วมได้รับ ทักษะวิชาชีพ (Technical Skills) เช่น การซ่อมเชิงป้องกัน (Preventive Maintenance), การใช้เครื่องมือซ่อมมาตรฐาน, การวิเคราะห์ปัญหาทางเทคนิค และ ทักษะผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Skills) เช่น การบริหารเวลา การคิดต้นทุน และการให้บริการลูกค้าผลนี้สะท้อนว่า ศูนย์ฯ มิได้ทำหน้าที่เพียงซ่อมคอมพิวเตอร์ แต่ยังเป็น ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจขนาดย่อมต้นแบบสำหรับนักเรียนและชุมชน

5.1.2 ผลระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการจำนวน 100 คน แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้บริการมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ที่ 4.02 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ “พึงพอใจ” และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายประเด็นพบว่ามิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือ ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ (4.30) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงทักษะ ความรู้ และทัศนคติการให้บริการที่เป็นมิตร และสร้างความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ รองลงมาคือ คุณภาพของบริการ (4.25) ที่ผู้รับบริการเห็นว่าผลงานซ่อมบำรุงมีความแม่นยำ สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและตรวจสอบได้ตามมาตรฐาน รวมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการ (4.20) ที่ช่วยให้ผู้รับบริการโดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษาได้รับความรู้และแนวทางในการต่อยอดอาชีพ ขณะที่ ประเด็นที่ได้คะแนนต่ำและจำเป็นต้องปรับปรุงคือ การประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ (3.60) ซึ่งหมายความว่า การให้ข้อมูลข่าวสารและวิธีการเข้าถึงบริการของศูนย์ฯ ยังไม่ทั่วถึงหรือรวดเร็วเพียงพอ และ ความสะดวกในการเข้าถึง (3.80) ซึ่งสะท้อนว่าผู้ใช้บริการบางกลุ่มอาจประสบปัญหาในการเดินทางหรือการนัดหมายเวลารับ-ส่งงาน ทั้งนี้เมื่อลงลึกถึงลักษณะการใช้บริการ พบว่ากลุ่มที่ใช้บริการบ่อยครั้งหรือ มากกว่า 3 ครั้งมีความพึงพอใจสูงที่สุด (4.30) แสดงให้เห็นว่าการได้รับประสบการณ์ซ้ำมีผลต่อการสร้างความเชื่อมั่น ความผูกพัน และ

ความภักดีต่อศูนย์ฯ ในระยะยาว ในขณะที่กลุ่มที่ใช้บริการเพียงครั้งเดียวมีคะแนนความพึงพอใจต่ำที่สุด (3.65) ซึ่งอาจเป็นผลจากการที่ยังไม่ได้สัมผัสกระบวนการบริการในหลายมิติหรือยังไม่มี ความไว้วางใจในระดับเดียวกับผู้ใช้บริการประจำ ผลลัพธ์นี้จึงบ่งชี้ว่าการบริหารจัดการประสบการณ์ ผู้ใช้บริการตั้งแต่ครั้งแรก (First-time User Experience) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาลูกค้า และการขยายผลการให้บริการในอนาคต โดยเฉพาะการสร้าง ความประทับใจตั้งแต่ขั้นตอนรับงาน การสื่อสารความคืบหน้า และการส่งมอบงานที่ตรงเวลาและมีคุณภาพ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การเพิ่มอัตราการกลับมาใช้บริการซ้ำและการบอกต่อในชุมชน ทั้งยังสอดคล้องกับ หลักการบริหารความสัมพันธ์ลูกค้า (Customer Relationship Management – CRM) ที่เน้นการ สร้างความสัมพันธ์ระยะยาว การสร้างประสบการณ์บวกในทุกจุดสัมผัส (Touchpoint) และการเพิ่มมูลค่าของลูกค้าผ่านการให้บริการที่มีคุณภาพและต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการสำรวจยังชี้ให้เห็นความแตกต่างของระดับความพึงพอใจตามสถานภาพของผู้รับบริการ โดยนักเรียนและนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า (4.15) ขณะที่ประชาชนทั่วไปมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า (3.75) ซึ่งอาจสะท้อนถึงความคุ้นเคยกับระบบบริการและความคาดหวังที่แตกต่างกัน ดังนั้นศูนย์ฯ จึงควรให้ความสำคัญทั้งในด้านการเพิ่มคุณภาพบริการสำหรับกลุ่มที่ใช้บริการไม่บ่อยและกลุ่มประชาชนทั่วไป รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้ใช้บริการทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.1.3 ผลเชิงบวกต่อชุมชนและองค์กร การดำเนินงานของศูนย์ฯ เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ได้ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกที่ครอบคลุมหลายมิติซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของศูนย์ฯ ไม่เพียงในฐานะแหล่งฝึกปฏิบัติและบริการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์เท่านั้นแต่ยังทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาชุมชน เศรษฐกิจ และระบบการศึกษา โดยในมิติทางสังคมศูนย์ฯ สามารถเชื่อมโยงกับสถานประกอบการท้องถิ่นสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจและองค์กรชุมชนทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการสนับสนุนซึ่งกันและกันรวมทั้งยังช่วยให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงบริการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรฐานและตรวจสอบได้โดยไม่ต้องพึ่งพาบริการที่มีค่าใช้จ่ายสูงจากภายนอกส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและความสัมพันธ์เชิงบวกที่ยั่งยืนระหว่างศูนย์ฯ กับชุมชนรอบข้าง ในมิติทางเศรษฐกิจการดำเนินงานของศูนย์ฯ มีส่วนช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงของหน่วยงานราชการและเอกชนรวมถึงประชาชนทั่วไปที่เคยต้องใช้บริการซ่อมภายนอกซึ่งมีต้นทุนสูงกว่า นำไปสู่การหมุนเวียนทรัพยากรทางการเงินภายในชุมชนและสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น ขณะเดียวกันในมิติทางการศึกษาศูนย์ฯ ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนและนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับการประกอบธุรกิจขนาดย่อมทำให้ผู้เรียนหลายรายเกิดแรงบันดาลใจและบางรายได้เริ่มต้นประกอบธุรกิจซ่อมคอมพิวเตอร์ย่อยของตนเองหลังการฝึกอบรมซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของศูนย์ฯ ในการทำหน้าที่เป็นศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ นอกจากนี้ในมิติทางภาพลักษณ์การดำเนินงานดังกล่าวช่วยยกระดับชื่อเสียงของวิทยาลัยเทคนิคบางสะพานให้เป็นที่ยอมรับในฐานะสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคและมีความ

รับผิดชอบต่อสังคมซึ่งไม่เพียงสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษาเท่านั้นแต่ยังช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เข้ามาใช้บริการและสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์ฯ ในระยะยาวซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและมีแนวโน้มที่จะสร้างการเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และองค์กร

5.1.4 ภาพรวมการบรรลุเป้าหมาย

5.1.4.1 เชิงปริมาณ จากการติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์ฯพบว่าในรอบระยะเวลาการดำเนินโครงการ ศูนย์ฯ สามารถซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ได้รวมทั้งสิ้น 120 เครื่อง ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ (≥ 100 เครื่อง) อย่างชัดเจน การเกินเป้าหมายดังกล่าวสะท้อนถึงความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและวัสดุอุปกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบต่อทีมงานในการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานเชิงปริมาณยังบ่งชี้ถึงศักยภาพของศูนย์ฯ ในการรองรับงานที่เพิ่มขึ้นหรือขยายขอบเขตงานในอนาคตได้อย่างมั่นคง

5.1.4.2 เชิงคุณภาพ ผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้องอยู่ในระดับดีถึงดีมาก แม้ว่าจะพบประเด็นบางด้านที่ยังมีโอกาสปรับปรุง เช่น การให้คำแนะนำหลังการซ่อมหรือการจัดลำดับความสำคัญของงานซ่อมบางประเภท แต่โดยภาพรวม ศูนย์ฯ สามารถรักษามาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างเหมาะสม การบรรลุเป้าหมายทั้งด้านปริมาณและคุณภาพแสดงถึงความพร้อมของศูนย์ฯ ในการเป็นต้นแบบการดำเนินงานที่สามารถขยายผลสู่ระดับประเทศได้ อีกทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า ศูนย์ฯ มีระบบการทำงานที่มั่นคง มีประสิทธิภาพ และสามารถรองรับการพัฒนาในอนาคตได้

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ว่าศูนย์ฯเสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ภายใต้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบางสะพานได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการดำเนินงานที่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ที่ตั้งเป้าไว้ไม่น้อยกว่า 100 เครื่องสามารถดำเนินการได้จริงมากกว่า 120 เครื่องในปีงบประมาณ 2568 ซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันถึงประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานซ่อมบำรุงและการใช้ทรัพยากรบุคลากรทั้งครูผู้สอน นักศึกษา และผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างคุ้มค่า อีกทั้งยังสะท้อนถึงความสามารถของศูนย์ฯ ในการรองรับปริมาณงานที่สูงกว่าคาดการณ์ได้อย่างไม่กระทบต่อคุณภาพการให้บริการ ซึ่งประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการทรัพยากรองค์กรแบบยืดหยุ่น (Flexible Resource Management) ที่เน้นการปรับแผนปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจริงและความต้องการของผู้ใช้บริการที่ผันผวนได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้การที่ศูนย์ฯ สามารถดำเนินงานบ่มเพาะผู้ประกอบการได้อย่างเป็นรูปธรรมมีปัจจัยหนุนสำคัญได้แก่ การบูรณาการการเรียนการสอนกับการให้บริการจริงที่มีประสิทธิผลถึงร้อยละ 100 การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในสัดส่วนร้อยละ 95 และการติดตามผลหลังการฝึกอบรมในสัดส่วนร้อยละ

ละ 90 ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ตามทฤษฎีของ Kolb (1984) ที่อธิบายว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนผ่านกระบวนการที่ประกอบด้วย การได้รับประสบการณ์ตรง (Concrete Experience) การสะท้อนคิด (Reflective Observation) การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม (Abstract Conceptualization) และการทดลองใช้ในสถานการณ์จริง (Active Experimentation) โดยในกรณีของศูนย์ฯ นี้ ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนการรับงาน การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนงานซ่อม การคำนวณต้นทุน การซ่อมจริง และการส่งมอบงานให้ผู้ใช้บริการ ตลอดจนการติดตามความพึงพอใจภายหลัง ซึ่งทุกขั้นตอนเป็นการฝึกทักษะวิชาชีพ (Technical Skills) และทักษะผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Skills) ไปพร้อมกัน ทั้งยังสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับสภาพธุรกิจจริงในชุมชนที่ผู้เรียนจะต้องเผชิญหลังสำเร็จการศึกษา การประเมินระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีค่าเฉลี่ยรวม 4.02 ในระดับพึงพอใจ โดยมีมิติที่ได้รับคะแนนสูงสุด ได้แก่ ความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่ (4.30) คุณภาพการบริการ (4.25) และการส่งเสริมผู้ประกอบการ (4.20) สะท้อนให้เห็นว่าศูนย์ฯ มีจุดแข็งในด้านบุคลากรและคุณภาพบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้ดี ทั้งนี้ยังพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความถี่ในการใช้บริการกับระดับความพึงพอใจ โดยกลุ่มที่ใช้บริการมากกว่า 3 ครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.30 ขณะที่ผู้ใช้บริการเพียง 1 ครั้งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.65 ซึ่งปรากฏการณ์นี้อธิบายได้จากหลักการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า (Customer Relationship Management – CRM) ที่ชี้ว่าการสร้างประสบการณ์ที่ดีและต่อเนื่องจะเพิ่มความไว้วางใจ ความภักดี และความเต็มใจที่จะใช้บริการซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของศูนย์ฯ ในการเป็นทั้งแหล่งฝึกปฏิบัติและแหล่งสร้างเครือข่ายลูกค้าประจำในชุมชน ในทางกลับกัน จุดที่ได้รับคะแนนต่ำสุดคือการประชาสัมพันธ์และช่องทางการติดต่อ (3.60) รวมถึงความสะดวกในการเข้าถึงบริการ (3.80) ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดิจิทัลที่ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะการขาดระบบแจ้งซ่อมและติดตามงานแบบเรียลไทม์ที่สามารถให้ผู้ใช้บริการตรวจสอบสถานะงานซ่อมได้ทันที อีกทั้งยังไม่มีเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคธุรกิจและสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องในระดับที่เพียงพอ (ประสิทธิภาพเพียงร้อยละ 45) ทำให้ศูนย์ฯ ยังไม่สามารถดึงดูดการสนับสนุนทุนและโอกาสทางธุรกิจเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนได้มากเท่าที่ควร ซึ่งหากได้รับการพัฒนาในประเด็นนี้จะทำให้ศูนย์ฯ มีศักยภาพสูงขึ้นทั้งในด้านการเป็นศูนย์บริการและการเป็นศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการต้นแบบของระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย (2565) ที่พบว่าการจัดตั้งศูนย์บริการซ่อมอุปกรณ์ในสถานศึกษาช่วยเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียนและเพิ่มโอกาสการเริ่มต้นธุรกิจหลังสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้แม้ผลลัพธ์โดยรวมจะเป็นไปในทิศทางที่ดี แต่ยังคงต้องการพัฒนาในเชิงระบบ เช่น การลงทุนในระบบสารสนเทศเพื่อจัดการข้อมูลงานซ่อม การเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ออนไลน์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งนักเรียน บุคลากร และประชาชนทั่วไป ตลอดจนการอบรมบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านเทคนิคและการบริการลูกค้าในเชิงมืออาชีพ เพื่อรองรับการเติบโตของศูนย์ฯ ในระยะยาว และเพื่อให้ศูนย์ฯ เสริมสร้างทักษะอาชีพช่างซ่อมคอมพิวเตอร์แห่งนี้สามารถยกระดับตนเองจากการเป็นเพียงศูนย์ฝึกปฏิบัติและซ่อมบำรุงไปสู่การเป็นศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการที่ยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ภาคธุรกิจ และนโยบายภาครัฐในระดับประเทศ อันจะเป็นต้นแบบให้แก่วิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. เพิ่มช่องทางการบริการออนไลน์ เช่น ระบบแจ้งซ่อมผ่านแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถติดตามงานได้แบบเรียลไทม์
2. ปรับปรุงระยะเวลาการดำเนินการซ่อมโดยจัดลำดับความสำคัญของงานซ่อมตามความเร่งด่วน และเพิ่มทรัพยากรบุคลากรในช่วงที่มีปริมาณงานสูง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่งเสริมให้ศูนย์ฯ เป็นต้นแบบ (Model Center) สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น ๆ
2. จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการบ่มเพาะผู้ประกอบการในระดับอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจสำหรับนักเรียนที่ต้องการเริ่มต้นกิจการซ่อมคอมพิวเตอร์

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

1. ศึกษาการประเมินผลในระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อติดตามผลของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมจากศูนย์ฯ ต่อการประกอบอาชีพจริง
2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของศูนย์ฯ กับศูนย์ประเภทอื่น หรือในภูมิภาคอื่น เพื่อสร้างฐานข้อมูลสำหรับการยกระดับมาตรฐานในระดับประเทศ
3. ศึกษาปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ เช่น ราคา ะไหล่ การรับประกัน และการบริการหลังการซ่อม